

รายงานการศึกษากลุ่ม (Group Report)

เรื่อง การวิจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็กและเยาวชน
ที่เข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในคดียาเสพติด
ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี
ในช่วง ปี พ.ศ. 2552 ถึง 2553

จัดทำโดย กลุ่มไก่อฟ้า

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรการบริหารงานยุติธรรมระดับกลาง รุ่นที่ 2
สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
ประจำปี 2554

รายงานการศึกษากลุ่ม (Group Report)

เรื่อง การวิจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็กและเยาวชน
ที่เข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในคดียาเสพติด
ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี
ในช่วง ปี พ.ศ. 2552 ถึง 2553

จัดทำโดย กลุ่มไก่อฟ้า

1. นางบุญเรือง	ภาพเนตร
2. นายวรวิทย์	ไวยวุฒิ
3. นายนิรุต	นิรุตติชัยโสภณ
4. นางรัตนนา	สุคนธ์
5. นางสาววรวรรณ	วงศ์ปัญญา
6. พันตำรวจโทคัชชเขตต์	ครองบุญ
7. นางสาวมัตติกา	เทพหัสดิน ณ อยุธยา
8. นายไพศาล	ช่างพลายแก้ว
9. นายพิเชษฐ	โชคบุญธิยานนท์
10. นายธีรยุทธ์	จักรอร่ามวรกุล

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรการบริหารงานยุติธรรมระดับกลาง รุ่นที่ 2
สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
ประจำปี 2554

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	9
1.3 สมมุติฐานของการศึกษา	10
1.4 ขอบเขตการศึกษา	10
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมาย ประเภทของอาชญากรรม	12
2.2 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553	20
2.3 ทฤษฎีและแนวคิดในการอธิบายสาเหตุของการกระทำผิด	20
2.4 ทฤษฎีการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด	36
2.5 ทฤษฎีการลงโทษที่มีจุดมุ่งหมายรวม	36
2.6 ทฤษฎีการป้องกันการกระทำผิด	37
2.7 ทฤษฎีตีตรา	38
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับงานคุมประพฤติ	40
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	54
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	63
5.1 สรุปผลการศึกษา	63
5.2 อภิปรายผล	64
5.3 ข้อเสนอแนะ	65
ภาคผนวก	66
บรรณานุกรม	111
ประวัติผู้จัดทำรายงาน	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยจำแนกตามช่วงอายุ	54
2. แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยจำแนกตามเพศ	55
3. แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามระดับการศึกษา	55
4. แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามสภาพครอบครัว	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงภาพรวมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	1
2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรม	12
3. ความเกี่ยวข้องที่ซับซ้อนของกระบวนการทางสังคมที่ควบคุมพฤติกรรมมนุษย์	21

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษานี้สำเร็จลงได้ อันเนื่องมาจากการร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในกลุ่มที่ 2 ที่ได้ช่วยกันศึกษา ค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณอาจารย์เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ และคณะ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำรายงานการวิจัยที่คอยให้คำแนะนำและชี้แนะ

ขอขอบพระคุณนายวิทยา สุริยะวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม นางศิวากร คุรัตน์เวช ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และทีมงาน ผู้จัดการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารงานยุติธรรมระดับกลาง รุ่นที่ 2 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการจัดทำรายงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดียิ่งเสมอมา

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำรายงานการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ไม่มากนักต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจในการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง และพัฒนางาน ด้านกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดในคดีอาชญากรรมได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องต่อไปในอนาคต

คณะผู้จัดทำรายงาน กลุ่มที่ 2

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเริ่มมีการนำระบบคุมประพฤติมาใช้ในครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยมาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนก่อนส่วนผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น แม้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 56, 57 และ 58 จะได้บัญญัติถึงวิธีการเกี่ยวกับการคุมประพฤติไว้แต่อย่างไรก็ตาม ศาลคงใช้มาตรการการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษเพียงอย่างเดียวโดยไม่ใช้วิธีการคุมความประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลได้

จนกระทั่งรัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกองสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2522 โดยดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อนจนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจและเพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ให้ได้รับประโยชน์จากวิธีการคุมความประพฤติ จึงได้มีการเปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศเนื่องจากมีการขยายงานออกสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น จึงทำให้สำนักงานคุมประพฤติกลางมีปริมาณขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานสำนักงานคุมประพฤติกลางจึงได้รับการยกฐานะให้เป็น “กรมคุมประพฤติ” เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2535 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหาร ส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการกระทรวงยุติธรรมไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535

ในอดีตภาระหน้าที่ของกรมคุมประพฤติผู้กระทำผิดในประเทศไทยยังคงมีหน่วยงานรับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงานทั้งกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและกรมคุมประพฤติ ดังนั้นวันที่ 10 กรกฎาคม 2544 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมคุมประพฤติเป็นหน่วยงานหลักในการคุมความประพฤติผู้กระทำผิดทั้งในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นการพิจารณาความของศาลและในชั้นหลัง

ศาลมีคำพิพากษา ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างของกรมคุมประพฤติใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปราชการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 มีความครอบคลุมถึงการคุมความประพฤติผู้ต้องหาและผู้กระทำผิดในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งนำมาสู่กลไกในการที่จะพัฒนางานคุมประพฤติให้มีระบบและทิศทางที่ชัดเจนต่อไป

การคุมประพฤติเป็นมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยวิธีการไม่ควบคุมตัว โดยกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ เพื่อให้ผู้กระทำผิดกลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ การคุมความประพฤติจึงเป็นวิธีการที่เปลี่ยนแนวความคิดจากวิธีการลงโทษมาเป็นวิธีการบำบัดฟื้นฟูและจากการลงโทษจำคุกมาเป็นการเลี้ยงโทษจำคุก โดยมีพนักงานคุมประพฤติคอยดูแลช่วยเหลือให้บุคคลดังกล่าวสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยและความประพฤติของตนภายใต้การช่วยเหลือของชุมชนเฉพาะอย่างยิ่งการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบ ในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้สามารถลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติได้อย่างชัดเจน

แต่ปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาวิกฤตที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และคุณภาพประชากร โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเยาวชน ต่อมาปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยใช้หลัก “การป้องกันนำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษา และผู้ค้าต้องได้รับโทษอย่างเด็ดขาด” จากนโยบายดังกล่าวถือว่า “ผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ป่วยมิใช่อาชญากร จึงต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างทั่วถึง” เดิมก่อนที่จะมีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับ บำบัด ประเทศไทยได้มีการบังคับบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด 2 ระบบ คือ

ระบบที่ 1 การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ (Voluntary System) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดยาเสพติดซึ่งต้องการเลิกเสพยา สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งในการดำเนินการที่ผ่านมาผู้เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ไม่มีแรงจูงใจเข้ารับการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่องจนครบขั้นตอน

ระบบที่ 2 การบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ(Correctional System) เป็นการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่ถูกควบคุมตัวในทัณฑสถานบำบัดของกรมราชทัณฑ์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในการดำเนินการที่ผ่านมาสถานที่

ไม่เอื้ออำนวยต่อการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพและเนื่องจากการควบคุมตัวร่วมกับผู้กระทำความผิดอื่นๆ ทำให้ผู้ติดยาเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร นอกจากนี้เมื่อผู้ติดยาเสพติดพ้นโทษก็จะมีประวัติอาชญากร สังคมไม่ยอมรับ ทำให้เกิดปัญหาในการดำรงชีพต่อไป

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหของทั้งสองระบบดังกล่าว จึงมีแนวคิดให้มีระบบการบังคับบำบัดขึ้น ด้วยการตราเป็นพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 แต่ไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายด้วยเหตุหลายประการ ซึ่งต่อมากระทรวงยุติธรรมจึงได้มีการขอแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อให้มีความสมบูรณ์ในการบังคับใช้และให้สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และจากนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว เป็นการหันเห (Diversion) ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ถือว่าเป็นผู้ป่วยประเภทหนึ่งที่เหมาะสมควรได้รับการบำบัดรักษาจากการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมปกติ จึงมีการกำหนดการบำบัดรักษาและฟื้นฟู

ระบบที่ 3 คือ การบำบัดรักษาในระบบบังคับบำบัด (Compulsory) System) ขึ้นกรมคุมประพฤติซึ่งมีภารกิจหลักด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน จึงได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ด้วยการบังคับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และถูกจับดำเนินคดีความผิดตามที่กฎหมายกำหนดให้มีโอกาสเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ การตราพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ทำให้มีผลยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2534 โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 96 ก. ลงวันที่ 30 กันยายน 2545 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม 2545

นิยามศัพท์สำคัญของการดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในระบบบังคับบำบัด

จากบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายไว้ คือ

ยาเสพติด หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ติดยาเสพติด หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดรวมถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ โดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การตรวจพิสูจน์ หมายความว่า การแสวงหาข้อมูลจากการบันทึกประวัติพฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งการตรวจร่างกายและจิตใจ การตรวจหายาเสพติดทางห้องปฏิบัติการหรือการกระทำใดๆ เพื่อนำข้อเท็จจริงมาประมวลและวิเคราะห์ว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพย์หรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หมายความว่า ผู้ต้องหาที่ถูกส่งตัวเข้ารับการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายความว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายความว่า บุคคลที่เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 แล้วมีผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เป็นที่พอใจของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และมีคำสั่งให้พ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจ หมายความว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประจำเขตพื้นที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย

- 1) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
 - 2) จิตแพทย์หรือแพทย์ จำนวน 1 คน เป็นอนุกรรมการ
 - 3) นักจิตวิทยา จำนวน 1 คน เป็นอนุกรรมการ
 - 4) นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 1 คน เป็นอนุกรรมการ
 - 5) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติ เป็นอนุกรรมการ
- ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกิน 2 คน
- 6) ผู้แทนกรมคุมประพฤติ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

หน่วยงานพหุภาคี หมายถึง หน่วยงานที่ร่วมปฏิบัติในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

พนักงานคุมประพฤติ หมายถึง ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมให้ดำรงตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2522 และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หมายถึง สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบควบคุมตัว ทั้งยังหมายความรวมถึงสถานที่ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

สถานพยาบาล หมายถึง โรงพยาบาลหรือคลินิกทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและตั้งเป็นสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 และปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดในประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 96(พ.ศ.2531) เรื่อง หลักเกณฑ์การขอจัดตั้งสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ประเภทที่ที่เข้าสู่ขั้นตอนตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัตินี้กล่าวว่ามีหลักว่าผู้ต้องหาที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีบ้านความผิดใดบ้านความผิดหนึ่ง ดังนี้

1. เสพยาเสพติด
2. เสพและมีไว้ในครอบครอง

3. เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

4. เสพและจำหน่ายยาเสพติด

ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามลักษณะ ชนิด ประเภท ปริมาณของยาเสพติด พ.ศ.2546 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 120 ตอนที่ 17 ก ลงวันที่ 2 มีนาคม 2546) คือ

1. ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 มี 6 ชนิด ได้แก่

(ก) เฮโรอีน น้ำหนักสุทธิไม่เกิน 100 มิลลิกรัม

(ข) เมทแอมเฟตามีน ไม่เกิน 5 หน่วยการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 500 มิลลิกรัม

(ค) แอมเฟตามีน ไม่เกิน 5 หน่วยการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 500 มิลลิกรัม

(ง) เมทิลลีน ไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ไม่เกิน 5 หน่วยการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 1,250 มิลลิกรัม

(จ) เมทิลลีน ไดออกซีแอมเฟตามีน ไม่เกิน 5 หน่วยการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 1,250 มิลลิกรัม

(ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีเอ ไม่เกิน 5 หน่วยการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 1,250 มิลลิกรัม

2. ยาเสพติดให้โทษประเภท 2 มี 2 ชนิด ได้แก่

(ก) โคคาอีน น้ำหนักสุทธิไม่เกิน 200 มิลลิกรัม

(ข) ฝิ่น น้ำหนักสุทธิไม่เกิน 5,000 มิลลิกรัม

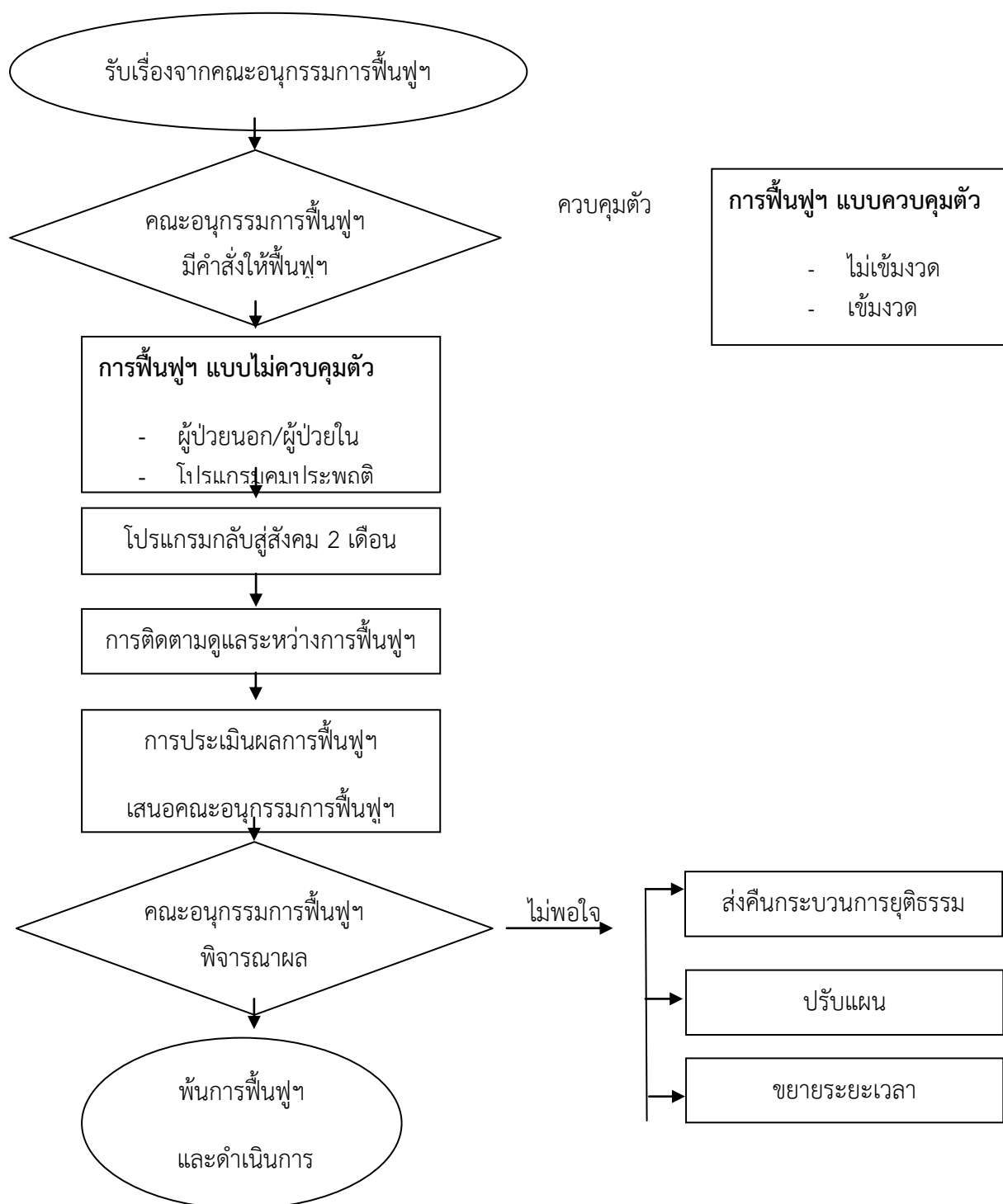
3. ยาเสพติดให้โทษประเภท 5 มี 1 ชนิด ได้แก่ กัญชา มีน้ำหนักสุทธิไม่เกิน 5,000 มิลลิกรัม

4. สารระเหย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ตอนที่ 84 ก ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2551)

ยาเสพติดตาม 1 และ 2 ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าวและเกลือใดๆของยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย

เนื่องจากเงื่อนไขทางกฎหมายข้างต้นแล้ว ผู้ต่องหานั้นต้องไม่ปรากฏว่า ต่องหาหรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต่องหาให้นำผู้ต่องหาไปศาลภายใน 48 ชั่วโมง หากกรณีที่ผู้ต่องหาอายุไม่เกิน 18 ปี ให้นำตัวผู้ต่องหาไปศาลภายใน 24 ชั่วโมง ทั้งสองกรณีนับแต่ผู้ต่องหานั้นเดินทางถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนเพื่อให้ศาลพิจารณา มีคำสั่งให้ดำเนินการตรวจพิสูจน์และต่องพิจารณาเขตอำนาจศาลว่าผู้ต่องหาอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด เช่น ศาลยุติธรรม ศาลทหาร ศาลคดีเด็กและเยาวชน เป็นต้น

ภาพที่ 1 แสดงภาพรวมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งมีบทบาทและภารกิจในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชน จากสถิติปีงบประมาณ 2553 (เดือนตุลาคม 2552 ถึง เดือนกันยายน 2553) จะเห็นได้ว่ามีผู้เข้ารับการ

บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น 522 คน ดังนี้

1. ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัด อายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นชาย 171 คน หญิง 13 คน
2. ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัด อายุ 18-25 ปี เป็นชาย 285 คน หญิง 53 คน

จากสถิติจะเห็นได้ว่ามีเด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัด (ผู้กระทำผิด) ค่อนข้างมีปริมาณที่สูงและมีแนวโน้มว่าเด็กที่มีอายุน้อยจะเข้าสู่กระบวนการทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น คณะผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่มีผลต่อการบำบัดฟื้นฟูฯ ครบและไม่ครบตามกระบวนการเฉพาะกรณีสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี รวมถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชน และเป็นแนวทางในการกำหนดแผนและเพื่อพิจารณางานบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่เป็นเด็กและเยาวชน ที่เข้ากระบวนการฟื้นฟูฯ ครบ เปรียบเทียบกลุ่มที่เข้าฟื้นฟูฯ ไม่ครบ

1.2.1 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหาของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่เป็นเด็กและเยาวชน และเป็นแนวทางในการกำหนดแผนงานและบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

ปัจจัยสาเหตุทางกายภาพและสภาพแวดล้อมมีผลต่อการกระทำผิดเงื่อนไขของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่เป็นเด็กและเยาวชน

1.4 ขอบเขตและระเบียบวิธีการศึกษา

1.4.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางกายภาพและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานีในปีงบประมาณ 2553 (เดือนตุลาคม 2552 ถึง กันยายน 2553)

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ

- เพศ
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพ

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษเข้ารับการบำบัดครบตามกระบวนการฟื้นฟูฯ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชนของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี

1.5.2 นำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชนของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี หมายถึง ผู้กระทำผิดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่เป็นเด็กและเยาวชน ที่มีอายุ 7-18 ปี ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2545 ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี ห้วงปีงบประมาณ 2553 (เดือนตุลาคม 2552 ถึง กันยายน 2553)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดของจังหวัดอุบลราชธานี คณะผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและได้ดำเนินการตามแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบลำดับการวิจัยดังนี้

1. ความหมาย และประเภทของอาชญากรรม
2. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553
3. ทฤษฎีและแนวคิดในการอธิบายสาเหตุของการกระทำผิด
4. ทฤษฎีการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด
5. ทฤษฎีการลงโทษที่มีจุดมุ่งหมายรวม
6. ทฤษฎีการป้องกันการกระทำผิด
7. ทฤษฎียุติธรรม
8. แนวคิดเกี่ยวกับงานคุมประพฤติ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ความหมาย ประเภทของอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรมพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า อาชญากรรมไว้ดังนี้

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา, ความผิดทางอาญา (crime) ส่วนคำว่า อาชญา เป็นคำนาม หมายถึง โทษ มักใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย เช่น พระราชอาญา, โทษหลวงหรือโทษที่กระทำความผิดต่อประเทศชาติหรือสังคม เช่น คดีอาญา, ความอาญา ฯลฯ

ตามความหมายที่เป็นจริง คำว่า อาชญากรรม สามารถแปลความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิดของ นักกฎหมาย นักสังคมวิทยา นักอาชญาวิทยาและนักจิตวิทยา ดังนี้

อาชญากรรมในแง่ของนักกฎหมาย ได้แก่ การกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อบทบัญญัติ หรือข้อห้ามแห่งกฎหมายมหาชน ซึ่งสาระสำคัญแห่งการตีความหมายของ อาชญากรรมตามความหมายในมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติว่าบุคคลจะต้องรับโทษ ทางอาญา ต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นบัญญัติไว้ในกฎหมาย ถ้าตามบทบัญญัติของ กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการ เป็นผู้กระทำความผิด และได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว ก็ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้ กระทำความผิดนั้นถ้ารับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง จากบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ ว่ากฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะได้มีการพิสูจน์ ความคิด โดยกระบวนการพิจารณาของศาลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาชญากรรมในแง่สังคมวิทยา เป็นการมุ่งวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่แสดงหรือสื่อเจตนาเป็นปฏิปักษ์และภัยอันตรายต่อผลประโยชน์พื้นฐานแห่งความสงบ เรียบร้อยของสังคม และมีเหตุผลเพียงพอที่รัฐจะได้กำหนดวิธีการปฏิบัติหรือแทรกแซงเพื่อควบคุม และระงับพฤติกรรมอันเป็นภัยต่อสังคมเหล่านั้นโดยชอบธรรม สำหรับการพิจารณาปัญหาอาชญากรรม ในทัศนะของสังคมวิทยา นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยบรรทัดฐานประเพณีของบุคคลในบางครั้งยังต้อง พิจารณาถึงปัจจัยพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สามารถควบคุมความรู้จักรับผิดชอบเคารพปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ค่านิยมทางสังคม รวมทั้งยินดีรับรู้ในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นด้วยความสมัครใจ ยิ่งไปกว่าการ ใช้กฎเกณฑ์ทางสังคมเป็นเงื่อนไขบังคับอันถือเป็นความประพฤติที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี ของผู้ปฏิบัติเองเป็นองค์ประกอบอันสำคัญ

อาชญากรรมในแง่ชีววิทยา จิตวิทยาและจิตแพทย์ เห็นว่า อาชญากรรมเป็นผลเสีย เนื่องมาจากความแตกต่างในโครงสร้างทางสรีรวิทยาและกรรมพันธุ์ รวมตลอดถึงความบกพร่องในทาง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัว ความพิการ โรคภัยไข้เจ็บ ยาเสพติดให้โทษ โรคพิษสุราเรื้อรัง สติปัญญา การศึกษา แรงจูงใจ อารมณ์ บุคลิกภาพ สัญชาติญาณ เพศ อายุ และความเจริญเติบโตทางร่างกาย ฉะนั้นวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรมในลักษณะนี้จึงมุ่งไป ในด้านใช้หลักจิตวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยมุ่งเน้นใช้

หลักสังคมวิทยา จิตวิทยา จิตแพทย์สมัยใหม่ต่อผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลและการบำบัดทางจิตเป็นกลุ่ม เป็นส่วนใหญ่

อาชญากรรมในแง่จิตอาชญากรรมวิทยา เป็นการมุ่งเน้นพิจารณาถึงปรากฏการณ์ อาชญากรรมและพฤติกรรมของอาชญากรในลักษณะสหวิทยาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกฎหมายสังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยา จิตแพทย์และสังคมศาสตร์แขนงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอย่างใกล้ชิด และมุ่งความสนใจศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสภาพปัญหา พฤติการณ์ของผู้กระทำผิดธรรมดาจิตผิดปกติ สถิติอาชญากรรม การวิจัยของอาชญากรรม ผลสะท้อน ความเสียหายของอาชญากรรมต่อสังคม องค์การอาชญากรรมต่อสังคม องค์การอาชญากรรม วิทยาการ ว่าด้วยผู้ถูกทำร้ายอาชญากรรมเปรียบเทียบการจัดระบบบริหารและการประสานงานในหน่วยงาน กระบวนการยุติธรรม รวมตลอดถึงทัศนคติความรู้สึกร่วมกันของชุมชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ การคุ้มครองป้องกันความเป็นธรรมกับสิทธิมนุษยชน และแนวทางการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

ประเภทของอาชญากรรม อาชญากรรมแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้เป็นหลัก ในการแบ่งประเภทของอาชญากรรม สำหรับการคำนึงถึงปัจจัยด้านสังคม มีนักคิดหลายคนได้พยายาม แยกประเภทของอาชญากรรมไว้ดังนี้

โลเปซ เรย์ (Lopez Rey) ได้แยกอาชญากรรมไว้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. อาชญากรรมที่ทำตามกันมาเป็นประเพณี เช่น อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล หรือทรัพย์สินต่อระเบียบของสังคม
2. อาชญากรรมที่มีได้ทำตามกันเป็นประเพณีเป็นอาชญากรรมในฐานะของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งของทางราชการหรือกึ่งราชการ เช่น การฉ้อโกง การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การปลอมผลิตภัณฑ์ การค้ายาเสพติด เป็นต้น

แม็คคินนีย์ (Mackinney) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมเป็น 8 ประเภท โดยพิจารณาถึงอาชีพของอาชญากรรม การสนับสนุนของกลุ่มต่อการประกอบอาชญากรรม ความตรงกันระหว่างพฤติกรรมของอาชญากรรมกับพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย และปฏิกิริยาของสังคมของการประกอบอาชญากรรม อาชญากรรม 8 ประเภทมีดังนี้

1. อาชญากรรมรุนแรงที่กระทำต่อบุคคล เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายสาหัส เป็นต้น

2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส เช่น การลักทรัพย์รถยนต์ การลักทรัพย์ในห้างสรรพสินค้า การปลอมแปลงเช็ค การทำงานทรัพย์สินสาธารณะ เป็นต้น
 3. อาชญากรรมที่เกิดจากงานอาชีพ เช่น การฉ้อโกง ยักยอก ขายนินคำปลอม เป็นต้น
 4. อาชญากรรมการเมือง เช่น การก่อความไม่สงบ การก่อวินาศกรรม เป็นต้น
 5. อาชญากรรมที่ทำลายระเบียบของสังคม เช่น การเมาสุราอาละวาด โสเภณี การติดยาเสพติด คนจรจัด เป็นต้น
 6. อาชญากรรมที่ทำตามกันเป็นประเพณี เช่น การปล้น บุกรุก เป็นต้น
 7. องค์การอาชญากรรม เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มผู้ค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี เป็นต้น
 8. อาชญากรรมที่กระทำเป็นอาชีพ เช่น นักต้มตุ๋น การล้วงกระเป๋า มือปืนรับจ้าง เป็นต้น
- ส่วนหลักกฎหมายนั้นแบ่งอาชญากรรมเป็นลักษณะย่อย ๆ ได้ 3 ลักษณะดังนี้

1. แบ่งโดยยึดความร้ายแรงในการลงโทษ หากถูกลงโทษจำคุกหรือประหารชีวิตก็เรียกว่าเป็นอาชญากรรมประเภทร้ายแรง แต่ถ้าหากถูกลงโทษปรับหรือจำคุกไม่กี่เดือนเรียกว่าอาชญากรรมประเภทไม่ร้ายแรง บางครั้งการแบ่งแบบนี้อาจคลุมเครือได้เฉพาะอาชญากรรมบางประเภทจัดว่าร้ายแรงในประเทศหนึ่ง แต่อาจจัดว่าไม่ร้ายแรงในอีกประเทศหนึ่งก็ได้และการกำหนดโทษที่จะลงแก่อาชญากรรมบางประเภทก็เปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและสถานที่ด้วย

2. แบ่งโดยยึดบุคคลและทรัพย์สิน แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

- 2.1 อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล ได้แก่ การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกาย
- 2.2 อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน ได้แก่ การย่องเบา การปล้นทรัพย์
- 2.3 อาชญากรรมที่ทำลายความสวยงามของสังคม ได้แก่ โสเภณี การพนัน

3. แบ่งโดยยึดหลักศีลธรรม กำหนดเกิดจากหลักศีลธรรมจึงแบ่งอาชญากรรม การข่มขืน ลอบวางเพลิง การขโมย เป็นต้น และอาชญากรรมที่มีความผิดเพราะกฎหมายห้ามแม้จะไม่ผิดศีลธรรมแต่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เช่น การละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับบริษัทการละเมิด ลิขสิทธิ์ การละเมิดกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

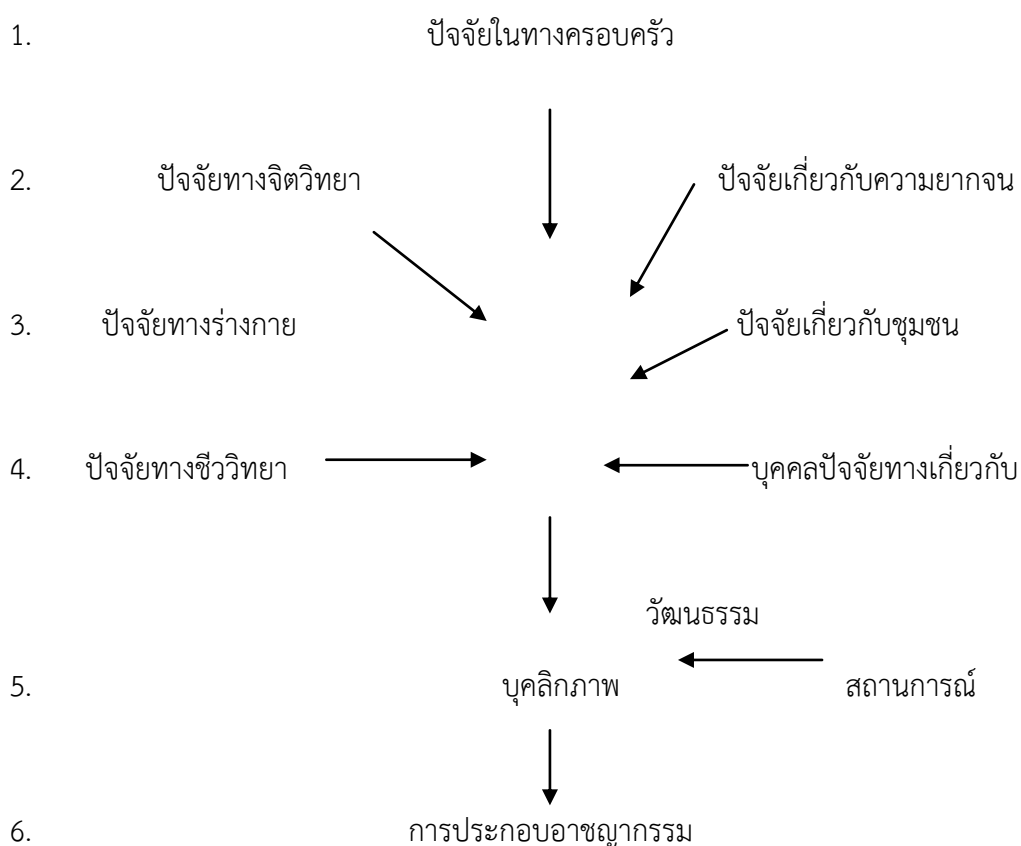
ปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรม ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรม มีอยู่หลายประการ ซึ่งสามารถแยกได้ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีววิทยา

2. ปัจจัยทางร่างกาย
3. ปัจจัยทางจิตวิทยา
4. ปัจจัยในทางครอบครัว
5. ปัจจัยเกี่ยวกับความยากจน
6. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน
7. ปัจจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม

จากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพการงานนั้น คงมิใช่อิทธิพลของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่เป็นอิทธิพลหลายปัจจัยร่วมดำเนินการประสานกัน (Interact) ต่อบุคคลผู้นั้นในระยะเวลาอันยาวนานทั้งในด้านดีและไม่ดี มีผลผลักดันและระงับยับยั้งเมื่ออิทธิพลฝ่ายต่ำมีอำนาจเหนือฝ่ายสูงได้ คนก็จะประกอบอาชีพการงานขึ้นดังภาพประกอบที่ 2 – 1

ภาพที่ 2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรม

จากปัจจัยข้างต้นซึ่งเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการประกอบอาชญากรรมนั้น พอจะสรุปได้ว่า มีสาเหตุใหญ่ 3 ประการ คือ ด้านจิตวิทยากายภาพ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม และด้านสังคมจิตวิทยา ซึ่งแต่ละด้านมีสาระสำคัญดังนี้

1. ด้านจิตวิทยากายภาพ หรือสาเหตุทางสรีระวิทยา กล่าวถึงบุคคลซึ่งมีร่างกายสภาพไม่ปกติหรือทุพพลภาพ อันอาจเป็นเพราะอวัยวะบางส่วนพิการหรือต่อมบางอย่างผิดปกติ บุคคลที่มีความผิดปกติทางร่างกายย่อมเกิดปมด้อยไม่อยากพบปะใคร ๆ มักจะเข้ากับบุคคลระดับเดียวกันมิค่อยได้ และถ้าบังเอิญไปคบกับบุคคลที่มีความฉลาดในด้านเล่ห์เหลี่ยมกลโกงหรือกลวิธีในการทุจริตประการต่าง ๆ ก็เลยชักจูงไปเข้ากลุ่มและมั่วสุมอยู่กับพวกอาชญากร เมื่อมีความชำนาญในกลวิธีทุจริตต่างๆ เพิ่มมากขึ้นก็อาจประกอบอาชญากรรมได้โดยง่าย ดังที่ ลอมโบรโซ (Lombroso) เชื่อว่าสาเหตุของอาชญากรรมนั้นมาจากลักษณะทางกายภาพของบุคคลและเป็นโดยกำเนิด ตามแนวคิดนี้จากผลการวิจัยของนักวิชาการในสมัยต่อมาปรากฏว่าเป็นความจริงร้อยละ 35 ของอาชญากรที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษามีนักวิชาการบางคนเชื่อว่า อาชญากร มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางสรีระวิทยา โดยเฉพาะโครงสร้างกระดูกของมนุษย์ที่ต่างกันจะทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันไป โครงกระดูกของอาชญากรส่วนใหญ่จะมีลักษณะผิดปกติและถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ด้วย แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของมโนสมองของบุคคลอีกด้วย

2. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากมีนักวิชาการบางคนบางกลุ่มไม่เชื่อทฤษฎีสาเหตุของอาชญากรรมทางด้านสรีระวิทยาปละชีววิทยา ซึ่งเป็นทฤษฎีแรกโดยให้ความเห็นว่า หากจะมีอิทธิพลอยู่บ้างเพียงเล็กน้อยเท่านั้นจึงได้มีการศึกษาสาเหตุของอาชญากรรมในด้านอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคมมีส่วนสำคัญที่ทำให้คนประกอบอาชญากรรม การประกอบอาชญากรรมเป็นผลมาจากการเลียนแบบการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น มาตรฐานการดำรงชีวิต ผลการดำรงชีวิต ผลการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม แบ่งได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยทางด้านดินฟ้าอากาศ เช่น ในฤดูร้อนอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเกิดสูงขึ้น ในฤดูหนาวอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมีมาก เป็นต้น

2.2 ปัจจัยทางนิเวศวิทยา เช่น ในย่านธุรกิจและอุตสาหกรรมอัตราการเกิดของอาชญากรรมจะสูงกว่าที่อื่นในช่วงเวลาเดียวกัน และพื้นที่ใดที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลง เช่น เกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรม ความขัดแย้งของกลุ่มบุคคลจะสูงขึ้น อาชญากรรมจะเกิดสูง

ตามไปด้วย และอาชญากรรมของคนรุ่นหนึ่งจะถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งเป็นการเลียนแบบกัน เป็นต้น

2.3 ปัจจัยทางครอบครัว ทฤษฎีนี้ มอริส (Morris) ชี้ให้เห็นว่า ครอบครัวที่ขาดความเอาใจใส่ต่อสมาชิกในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เกิดอาชญากรรมขึ้นมากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องแตกต่างกันในด้านปทัสถาน ทัศนคติ และโครงสร้างพฤติกรรมที่ได้รับการอบรมสั่งสมกันมา ซึ่งเป็นการประกอบอาชญากรรมก็มีได้มาจากชนชั้นใดชนชั้นหนึ่งเท่านั้น

2.4 ปัจจัยด้านการเรียนรู้และความสัมพันธ์ของกลุ่มซึ่ง ซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland) เป็นผู้ศึกษาและเชื่อว่าอาชญากรรมเป็นผลมาจากการเรียนรู้และความสัมพันธ์ของกลุ่ม โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.4.1 การประกอบอาชญากรรมต้องมีการเรียนรู้ไม่ว่าเป็นอาชญากรโดยสันดานโดยอาชีพหรือการรวมกลุ่ม หรือในรูปแบบอื่นใดก็ตาม

2.4.2 การอยู่ร่วมกันในสังคมและการติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้

2.4.3 พฤติกรรมที่เป็นอาชญากร จึงอาจเกิดจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มหน่วยงาน ทฤษฎีหรือสื่อมวลชนก็ได้

2.4.4 การเรียนรู้ของผู้กระทำผิดจะเรียนรู้ทั้งทางเทคนิค ข้อมูล ทัศนคติ แรงจูงใจ และแรงผลักดันไปพร้อม ๆ กัน

2.4.5 แรงจูงใจและแรงผลักดันจะเป็นใดในทางหนึ่งทางใดโดยเฉพาะนั้นอาจเรียนรู้ได้จากบทบัญญัติของกฎหมายว่า การกระทำนั้นจะชอบหรือไม่ชอบ

2.4.6 เพราะฉะนั้นการกระทำที่เกิดขึ้นจึงเป็นเรื่องที่บุคคลหนึ่ง ๆ ต้องการละเมิดกฎหมายมากกว่าความต้องการที่จะเคารพกฎหมาย ลักษณะการเกิดขึ้นอาจเป็นการร่วมกันของกลุ่มหรือความสัมพันธ์ต่อกันและกันที่บุคคลมีต่อกลุ่ม

2.4.7 เนื่องจากการมีส่วนร่วมของบุคคลที่มีต่อกลุ่มระดับแตกต่างกันไปพฤติกรรมของบุคคลที่จะประกอบอาชญากรรมจึงย่อมแตกต่างกันไปด้วย

2.4.8 ปัจจัยที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ อาจจะมีส่วนช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมหรือต่อต้านอาชญากรรมได้

2.4.9 พฤติกรรมที่เป็นหรือไม่เป็นอาชญากรรม เป็นการแสดงออกทั้งความต้องการหรือค่านิยมของกลุ่มหรือของบุคคล

2.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หรือชนชั้นในสังคม นักวิชาการหลายคนได้ให้ความเห็นว่าอาชญากรรมเกิดจากความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ และความขัดแย้งในผลประโยชน์ของชนชั้นในสังคม ความยากจนมีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้น แต่ก็พบว่าความยากจนหรือความแตกต่างกันของโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมมิได้เป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรมได้เสมอไป เช่น การลักทรัพย์ อาจทำเพราะได้ของนั้นโดยไม่มีสาเหตุของความยากจนเข้ามาเกี่ยวข้องเลย เป็นต้น

3. ด้านสังคมวิทยา แนวความคิดในด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการทางจิตวิทยา ซึ่งเน้นการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปร ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมว่ามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมของบุคคลมากน้อยเพียงใด มีนักจิตวิทยาหลายคนให้ความเห็นว่าอาชญากรรมเป็นของธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ตราบเท่าที่ปทัสถานของสังคมไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของสังคมได้ หรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเอาไว้ได้ การล่อลวงละเมิดต่อปทัสถานทางสังคมก็จะเกิดขึ้นและนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม สภาพการณ์เช่นนี้มักจะเกิดในสังคมอุตสาหกรรมที่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนสามารถแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น ๆ ได้ทฤษฎีต่อมาได้รับการโต้แย้งจาก ซิลเคส (Sykes) และแมทซา (Matza) ว่าการประกอบอาชญากรรมเป็นเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาเบื้องต้นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่สามารถจะประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในปทัสถานและค่านิยมของตนได้เท่านั้น มิใช่เป็นเรื่องของความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ของชุมชนที่มีต่อโครงสร้างทางวัฒนธรรม หรือส่วนรวมทั้งหมดก็หาไม่ อาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้าสภาพแวดล้อมได้มากน้อยเพียงใด หรืออาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากความรับผิดชอบของบุคคลและคุณธรรมในจิตใจที่ได้รับการอบรม

2.2 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

2.3 ทฤษฎีและแนวคิดในการอธิบายสาเหตุของการกระทำผิด

การศึกษาถึงสาเหตุการกระทำผิดหรือสาเหตุแห่งอาชญากรรมได้มีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 กล่าวคือ จากสำนัก Positive School; โดยมี ลอมโบรโซ กาโรเฟโล และเฟอรรี่ เป็นผู้ริเริ่มศึกษาสาเหตุแห่งอาชญากรรมจากสภาพความบกพร่องทางกายภาพและการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ต่อเมื่อการศึกษาทางสังคมวิทยาได้ขยายกว้างขวางออกไป นักสังคมวิทยาผู้ติดตามผลงานการศึกษาของ เดอร์ไคม์ (Durkeim) ได้ให้ความสนใจต่อสาเหตุแห่งอาชญากรรมในแง่ของสังคมวิทยาและพร้อม ๆ กันนั้น ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) ก็ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์สาเหตุแห่งอาชญากรรมอีกสาขาหนึ่ง นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา จึงได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องผสมผสานกันอยู่ 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยทางกายภาพ
2. ปัจจัยทางสังคม
3. ปัจจัยทางจิตใจ

กิบบอนส์ (Gibbons) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของอาชญากรรมหรืออาชญากรรมสามารถแบ่งออกเป็น 3 พวกใหญ่ ๆ ได้คือ ทางชีววิทยา

ทางชีววิทยา หากคำตอบของสาเหตุนี้ว่า ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเป็นบุคคลซึ่งกระทำผิด เพราะเป็นผลของความผิดปกติทางชีววิทยา ผู้กระทำผิดเป็นผลลัพธ์ของความบกพร่องทางพันธุกรรม เช่น ความไม่สมดุลของต่อมหรือพยาธิสภาพทางสมอง โครงสร้างของร่างกายหรือแบบอารมณ์ ซึ่งจะผลักดันให้เขาต้องการกระทำผิด

ส่วนทางจิตวิทยานั้นมีความเป็นแตกต่างออกไป กล่าวคือผู้กระทำผิดแสดงพฤติกรรม เพราะเป็นผลของพยาธิสภาพจิตใจอย่างใดอย่างหนึ่งในทฤษฎีทางจิตวิทยา ส่วนมากเด็กที่มีปัญหา ในการปรับตัวมักจะถูกประเมินว่าเป็นผลของประสบการณ์ทางสังคมที่ใกล้ชิดตัวเขา คือ ในครอบครัว หรือสภาพการณ์อื่นที่คล้ายกัน อันนั้นจึงไม่มีใครสนใจผลขององค์กรทางสังคมเท่าใดนัก และสำหรับข้อคิด ทางด้านสังคมวิทยานั้น มักจะอธิบายความแตกต่างในเรื่องอัตราการกระทำของบุคคล โดยใช้เงื่อนไข ต่าง ๆ ของโครงสร้างทางสังคม หรือหากกล่าวรายละเอียดย่อไปอีกก็มักจะอธิบายผู้กระทำผิดแต่ละคน โดยขบวนการเรียนรู้ในกลุ่มแก๊งค์และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดการใส่ตราบาปโดยหน่วยงานการ ควบคุมสังคมต่าง ๆ และอธิบายโดยตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นประเภท

สาเหตุการกระทำผิดทางชีววิทยา

ทฤษฎีทางชีววิทยามีข้อสมมุติฐานว่าอาชญากรรมได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรม กล่าวง่าย ๆ ก็คือ ความบกพร่องของพันธุกรรมทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น แม้ผู้กระทำผิดได้มีประสบการณ์ใหม่ของ ชีวิตในระยะหลังก็ไม่อาจจะแก้ความบกพร่องของพันธุกรรมได้

ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 นายแพทย์ชาวอิตาลีชื่อ Lombroso ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับชีวภาพของอาชญากรและผู้ป่วยโรคจิตในสงครามไทรมีน และได้เขียนหนังสืออาชญากรรม : สาเหตุและวิธีแก้ (grimes its causes and remedies) ซึ่งต่อมากลายเป็นทฤษฎีลักษณะซ่อน (Theory of Atavism) และหนังสือเรื่องอาชญากรรม (Grimminal Men) สาเหตุแห่งการเกิด อาชญากรรมนั้น Lombroso มีความเห็นว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมผสมผสาน กับ อิทธิพล ของพันธุกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การกระทำผิด และเขายังเชื่อว่าคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (โดยเฉพาะอาชญากรรม) เป็นพวกที่มีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น รูปร่าง กะโหลกศีรษะ ลักษณะ ร่างกาย มั่นสมอง ฯลฯ เหล่านี้ Lombroso เรียกว่า พวกที่เกิดมาเพื่อเป็นอาชญากร (born criminal)

ในปี ค.ศ. 1913 Charles Goring ได้ทำการศึกษาอย่างมีระบบกับกลุ่มอาชญากรผู้กระทำ ผิดซ้ำ จำนวน 12,000 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้ไม่เป็นอาชญากร ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างมาอย่างถึถ้วน แล้วปรากฏว่าไม่พบลักษณะทางกายภาพ ที่แตกต่างอย่างแนชัดในกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

ในปี ค.ศ. 1939 นักมานุษยวิทยาชื่อ Hooton ได้พิมพ์หนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งชื่อว่า “อาชญากรรมกับคน” อันเป็นผลมาจากการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี โดยการศึกษาเปรียบเทียบนักโทษ 11,000 คน กับกลุ่มควบคุมอีกจำนวนเล็กน้อย ซึ่งส่วนมากก็เป็นนิสิตนักศึกษา กับคนดับเพลิง Hooton ได้สรุปผลการศึกษาของเขาดังนี้

1. อาชญากรรมเป็นผลโดยตรงจากความต่ำต้อยในทางชีวภาพ
2. อาชญากรรมแต่ละชนิดก็จะมีลักษณะความต่ำต้อยในทางกายภาพแตกต่างกันไป
3. คนแต่ละเชื้อชาติจะประกอบอาชญากรรมไม่เหมือนกัน

สาเหตุการกระทำผิดทางจิตวิทยา สาเหตุการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำผิดด้านจิตวิทยา บุคลิกภาพส่วนมากจะเป็นการศึกษาใน 2 ลักษณะคือ ลักษณะทางจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาในด้านการพัฒนาทางด้านความเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ ปัญหาเกี่ยวกับจิตที่มีแนวโน้มเบี่ยงเบนอาจเกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ของจิตแพทย์ นักจิตวิเคราะห์ โดยหลักทั่วไป การศึกษาสาเหตุการกระทำผิดทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพจะหมายถึง ความไม่สมประกอบทางบุคลิกภาพ ความกระเทือนทางอารมณ์ การควบคุมตนเองและประสบการณ์ การควบคุมตนเองซึ่งมีบทบาทต่อการศึกษา เข้าใจถึงสาเหตุของอาชญากรรมและพฤติกรรมของอาชญากร

การศึกษาสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำผิดในระหว่างปี ค.ศ. 1960 – 1970 มีนักวิชาการหลายคนได้สนใจศึกษาในแง่ประเด็นของ “จิตใจอาชญากร” (Criminal mind) เนื่องมาจากได้เกิดคดีฆาตกรรมรุนแรงอยู่มากมาย เช่น กรณี Richard Spedk ได้ฆาตกรรมนักเรียนพยาบาลในชิคาโก แต่ตามรายงานของจิตแพทย์ว่าเขามีความผิดปกติทางสมอง เนื่องจากการกระเทือนกระเทือนจากการบาดเจ็บสาหัสทางศีรษะเมื่อเป็นเด็กหรือกรณีของ Charles Whitman ยิงปืนจากบนหอคอยในมหาวิทยาลัยเท็กซัสใส่ฝูงชน และทำให้มีผู้เสียชีวิต 13 คน และบาดเจ็บ 31 คน จากการผ่าพิสูจน์พบเนื้อร้ายในสมอง ในกรณีดังกล่าวเกิดการตั้งคำถามว่า การสังหารหมู่เช่นนี้อาจเป็นผลมาจากฆาตกรที่มีจิตใจในลักษณะพิเศษซึ่งแตกต่างไปจากบุคคลอื่นหรือไม่ และการศึกษาของจิตแพทย์ William Healy ได้ศึกษาสาเหตุการกระทำผิดของเด็กโดยวิธีการศึกษาแบบเฉพาะกรณีโดยมีแนวความคิดว่าการจะทราบสาเหตุพฤติกรรมของเด็กได้ต้องศึกษาโดยละเอียดถึงเรื่องความผิดปกติทางอารมณ์ตั้งแต่เยาว์วัย โดยการวิเคราะห์ทางอินทรีย์ ทางจิตวิทยา อิทธิพลของสภาพแวดล้อมทาง

สังคมและ Sus Titus Reid ได้ประเมินผลงานของ Healy ในหนังสือเรื่อง The Individuent ว่ามีข้อผิดพลาดทางระเบียบวิธีวิจัยอยู่มาก โดยการสุ่มตัวอย่างไม่ได้เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างที่แท้จริง จึงเป็นผลให้มีขอบเขตจำกัดในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่หาคำจำกัดความที่แน่นอนในบางคำ มิได้ระบุชัดเจนว่ามีการวัดอย่างไรในเรื่องของตัวแปร

จิตวิเคราะห์ เป็นจิตวิทยาสาขาหนึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบ การปรับตัวของกลไกป้องกันตนเองแบบง่าย ๆ นั้น สามารถนำมาอธิบายสมเหตุสมผลและเป็นจิตวิทยา สาขาที่มองมนุษย์ในทางลบ กล่าวคือ เชื่อว่ามนุษย์มีสิ่งชั่วร้ายติดตัวมาแต่กำเนิด การขัดเกลากทางสังคม ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมตามแบบที่สังคมต้องการ ในขณะเดียวกันแรงผลักดันในตัวมนุษย์เหล่านี้ก็ เปรียบเสมือนน้ำที่ต้องมีทางออกไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น อาจเป็นไปในทางเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือ ในฝ่าฝืนสังคมพฤติกรรมของมนุษย์ที่ถูกขัดขวางหยุดชะงัก จะมีผลต่อพฤติกรรมหรือมีผลต่อการพัฒนา บุคลิกภาพของมนุษย์ต่อไป

ในการศึกษาเรื่องจิตวิทยาวิเคราะห์นั้นเกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 1856 – 1930 โดยจิตแพทย์ ชาวออสเตรียชื่อ Sigmund Freud ได้พัฒนาจากทฤษฎีบุคลิกภาพของมนุษย์ โดยวิเคราะห์จิตใจของ มนุษย์ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ id, ego, และ superego สันดานดิบนั้นเป็นความรู้สึกของ จิตที่เป็นมาแต่เดิมนับตั้งแต่ถือกำเนิดมานั่นเอง เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการอื่น ๆ เป็นต้น อัตราหรือความเป็นตัวของตัวเองเป็นสิ่งที่คอยควบคุมการปฏิบัติของสันดานดิบให้สอดคล้องกับ ความต้องการของสติสัมปชัญญะ ซึ่งเกิดขึ้นจากวัฒนธรรมในสังคม

อย่างไรก็ตามสันดานดิบก็อาจจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมได้เสมอไปเพราะความขัดแย้งกัน อัตตาจึงต้องคอยกดเอาไว้และเมื่อสันดานดิบถูกกดไว้ก็จะซ่อนตัวอยู่ในจิตใต้สำนึก ลักษณะเช่นนี้จะทำ ให้เกิดความวิตกกังวลขึ้นมา ทางออกก็คือต้องมีการดิ้นรนต่อสู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม สันดานดิบก็ยังอยู่ไม่ได้หมดไปแต่อย่างใด และรอจังหวะที่จะแสดงออกมาในรูปแบบอื่น ๆ อีก

หากจะอธิบายการประกอบอาชญากรรมตามแนวคิดจิตวิเคราะห์ก็อาจจะกล่าวได้ว่า เด็กธรรมดาทั่วไปเกิดมาเพื่อเป็นอาชญากรรม เพราะชีวิตเริ่มต้นด้วยความไม่มีศีลธรรม และมีสัญชาตญาณที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอยู่แล้ว หน้าที่ของอารยธรรมก็คือ ทำให้เด็กสลัดทิ้ง สัญชาตญาณดั้งเดิมนี่เสีย ตามปกติก็จะกระทำได้โดยให้เด็กได้รับการถ่ายทอดค่านิยมจากพ่อแม่ ซึ่งจะช่วยให้เด็กพัฒนาสติสัมปชัญญะ (superego) ขึ้นมาได้ ถ้าหากสติสัมปชัญญะไม่ได้รับการพัฒนา

อย่างเพียงพอแล้วก็อาจจะทำนายได้เลยว่า อาชญากรรมจะต้องบังเกิดขึ้นในทัศนะของจิตวิเคราะห์ ยังมีอีกว่าอาชญากรรมอาจจะเกิดขึ้นเพราะพัฒนาจนเกินขนาด กล่าวคือ ในช่วงที่คนเรากำลังเจริญเติบโต ในสังคมนั้น แรงกระตุ้นในทางเพศและความก้าวร้าวถูกเก็บกดเอาไว้ไม่ให้แสดงออกเต็มที่ อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าแรงกระตุ้นสองอย่างนี้จะเหือดหายไปได้อย่างง่ายดาย มักจะถูกเก็บซ่อนไว้ในจิตใต้สำนึก เมื่อถูกปฏิเสธหรือเก็บกดไว้นาน ๆ เข้าสันดานดิบมันก็จะแข็งแรงขึ้น สติสัมปชัญญะก็จะไร้ความหมาย อาชญากรรมก็อาจจะเกิดขึ้นได้

นอกจาก Freud แล้ว ยังมีนักจิตวิเคราะห์อีกหลายคนที่ยพยายามอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยใช้สาเหตุทางจิตใจมาอธิบาย อย่างเช่น Alfred Adler ได้อธิบายว่าสาเหตุที่ทำให้คนเรามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นเนื่องมาจากคนนั้นมีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย (inferiority complex)

แอดเลอร์ (Adler) ได้ยกตัวอย่างของคนที่กระทำผิดโดยชี้ให้เห็นว่าคนที่ประกอบอาชญากรรมนั้น จงใจที่จะกระทำผิดเพื่อลบปมด้อยที่ตนมีอยู่ (Compensation) ในกรณีนี้ผู้กระทำผิดมีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย ไม่เหมือนกับคนอื่นในสังคม การกระทำผิดจึงเป็นหนทางหนึ่ง ที่ทดแทนความมีปมด้อยของตนเองได้ ฉะนั้นการกระทำผิดจึงเป็นการจูงใจ ส่วน จัง (Jung) (1875 – 1960) ที่ได้พัฒนาแนวความคิดในเรื่องคนสองประเภท คือ คนที่ชอบแสดงออก (extrovert) และคนที่ชอบเก็บกด (introvert)

การอธิบายสาเหตุการกระทำดังกล่าวข้างต้นนับเป็นการศึกษาแบบเฉพาะบุคคล (individualistic approach) คือ ศึกษาเฉพาะตัวผู้กระทำผิด แต่ในตามความเป็นจริงมนุษย์ทุกคนย่อมผูกพันกับสังคมเสมอ มีการยอมรับกฎเกณฑ์ร่วมกัน มีหน้าที่ของตนในสังคมความคิดเหล่านี้ทำให้เกิดมีการอธิบายสาเหตุการกระทำผิดโดยพิจารณาในแง่สังคมด้วย

สาเหตุการกระทำผิดทางสังคมวิทยา

การศึกษาทางด้านสังคมวิทยา เพื่อมุ่งจะหาคำอธิบายถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำผิดนั้น แนวความคิดหรือทฤษฎีทางด้านนี้สามารถจำแนกออกได้เป็นสองลักษณะคือ

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม (Social Structural Theories) ซึ่งกล่าวถึงระบบโครงสร้างของสังคมอันเป็นตัวกำหนดให้เกิดอาชญากรรม

โครงสร้างทางสังคมด้านเศรษฐกิจ มีนักสังคมวิทยาและนักอาชญาวิทยาหลายท่านให้ทัศนะเกี่ยวกับผลของปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรม เช่น คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) และเฟรเดอริช เองเงิลส์ (Friedrich Engels) ได้เขียนหนังสือ ชื่อ “Communist Manifesto” อาชญากรรมด้วยนั้นมีผลมาจากการได้รับการบริการและสินค้าไม่เท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งจะเป็นปัญหาคู่ไปกับสังคมเสมอ ทางแก้ก็คือต้องมีการเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง ทางด้านโครงสร้างของสังคมโดยการปฏิวัติสังคมใหม่ และเปลี่ยนระบบของเศรษฐกิจทั้งหมด ซึ่งแนวความคิดนี้ได้รับการสนับสนุนโดยนักอาชญาวิทยา ชื่อ วิลเลียม อาเดรียน บองเจอร์ ซึ่งเห็นด้วยว่าระบบเศรษฐกิจเป็นตัวก่อให้เกิด “บรรยากาศของกระบวนการผลักดันให้มีพฤติกรรมอาชญากรรม”

ดัดแฮม (Durkheim) (1858 – 1917) เชื่อว่าในการประกอบอาชญากรรมของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้นเป็นหน้าที่ปกติของชีวิตมนุษย์ ซึ่งเมื่อใดก็ตามบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) ไม่สามารถที่จะควบคุมการกระทำของมนุษย์หรือไม่สนองตอบความต้องการของสังคม (Social Needs) ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดๆ ได้แล้วการล่วงละเมิดต่อบรรทัดฐานทางสังคมจะเกิดขึ้นและจะนำไปสู่การกระทำผิดอย่างรวดเร็ว

ทฤษฎีภาวะไร้ระเบียบของสังคม (Anomic Theory) ของ เมอร์ตัน (Merton) เป็นทฤษฎีที่ขยายแนวคิดของ ดัดแฮม ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดย Merton เห็นว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นผลผลิตของสังคมและวัฒนธรรมโดยที่ Merton เห็นว่าโครงสร้างทางวัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดเป้าหมายชีวิตของคนในสังคมหรือที่ Merton เรียกว่าเป้าหมายในทางวัฒนธรรม (cultural goal) แต่ในขณะเดียวกันโครงสร้างทางสังคมเป็นตัวกำหนดวิถีทางหรือความประพฤติที่จะเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าว หรือที่ Merton เรียกว่าวิถีทางสถาบัน (Institutionalized Means) เหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตัวคนเรานั้นเนื่องจากคนเราไม่สามารถปรับตัว (adaptation) เข้ากับเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง

ค.ศ. 1942 ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับนิเวศวิทยาอาชญากรรม ecology of crime โดย Clifford Shaw และ Henry Mcday ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในเขตนครชิคาโกกับสถิติคดีอาชญา โดยมุ่งศึกษาที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยแบ่งพื้นที่ของนครชิคาโกออกเป็น 5 เขต ดังนี้

เขตที่ 1 เป็นศูนย์กลางของทางเศรษฐกิจ การค้าและระบบราชการ

เขตที่ 2 เป็นเขตของการเปลี่ยนแปลงเป็นเขตที่เสื่อมลงมา มักจะเป็นเขตที่อยู่อาศัย ซึ่งธุรกิจการค้าหรือการอุตสาหกรรมกำลังขยายตัวมาจะมีธุรกิจเล็ก ๆ ที่พักอาศัย บ้านเช่าราคาถูก จะรวมอยู่กับโรงรับจำนำ บาร์ราคาถูก ๆ ผลของเขตนี้คือสลัมหรือแหล่งของชนกลุ่มน้อย เช่น พวกชาวยิว (ในนครชิคาโก) หรือพวกคนจีนอพยพ

เขตที่ 3 คือเขตโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีบ้านพักของลูกกลุ่มชนชั้นกรรมกรอาศัยอยู่มาก

เขตที่ 4 คือเขตที่อาศัยของชนชั้นกลางหรือคนชั้นสูง

เขตที่ 5 คือเขตชานเมือง เป็นเขตที่มีการขนส่งทั้งภาคเอกชนและสาธารณะเพื่อจะขนถ่ายสินค้าไปยังใจกลางเมืองที่มีการทำงาน

การศึกษาของ Shaw และ Mckay เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอัตราเด็กและเยาวชนกระทำความผิดในแต่ละเขตนั้นสรุปได้ว่า มีอัตราการกระทำความผิดแตกต่างกันออกไป โดยการกระทำความผิดของเด็กจะมีจำนวนสูงมากในท้องที่ที่เป็นย่านสลัมและย่านธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มีการเปลี่ยนแปลง อันได้แก่ ย่านที่มีการอพยพ ซึ่งเป็นเขตของธุรกิจย่อย บ้านเช่าราคาถูก ๆ ใกล้ใจกลางเมือง อัตราจะลดลงตามระยะห่างจากศูนย์กลางเมือง แต่อัตราจะยังคงสูงในเขตอุตสาหกรรมและธุรกิจใจกลางเมืองกลางย่อย ๆ ของเมืองและอัตราจะลดลงตามระยะเวลาห่างจากใจกลางย่อย ๆ นั้นด้วย

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม (Social Process Theories) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่มบุคคลว่ามีกระบวนการอย่างไรอันมีผลทำให้เขากลายเป็นอาชญากร หรือมีพฤติกรรมอาชญากร (criminal behavior) ทฤษฎีประเภทนี้มีสมมติฐานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เรียนรู้ได้ และดังนั้นพฤติกรรมอาชญากรก็อาจได้รับมาโดยกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับพฤติกรรมมิใช่อาชญากร (no criminal behavior) ก็ได้รับโดยกระบวนการเรียนรู้ (learning)

ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคมที่อธิบายสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมมีดังนี้

เกเรียบ ทาร์ด (Gabriel Tarde) (1843 – 1904) ผู้ตั้งทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of Imitation) เขาเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรรมโดยกำเนิดดังที่ลอมคบริวเชื่อ ทาร์ดเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรเป็นผลทางปัจจัยทางสังคม อาชญากรอาชีพก็ได้รับการฝึกฝนและได้เรียนรู้เช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ แต่เนื่องจากสาเหตุที่บุคคลนั้นได้บังเอิญเกิดในบรรยากาศอาชญากรรม

ในปี ค.ศ. 1939 Edwin H.Sutherland ได้เสนอทฤษฎีความแตกต่างในการคบค้าสมาคม (Differential Association Theory) ซึ่งมีแนวคิดที่สำคัญว่าพฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้กันได้โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดในกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้น ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อสัมพันธ์กัน

เรคเลส (Redkless) ได้เสนอทฤษฎีการควบคุม (Containment Theory) ซึ่งมีแนวคิดสำคัญ คือ บุคคลมักจะยับยั้งไม่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยการควบคุมภายนอก (outer containment) เช่น ความผูกพันทางสังคมกับผู้อื่น ความแน่นอนในการประเมินค่า ดีความของบุคคลโดยผู้อื่น การควบคุมภายใน (inner containment) ในรูปของการมีความรับรู้ส่วนตัว (Self perception) ที่ดีต่อสังคม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งจะควบคุมอย่างยิ่งที่จะควบคุมบุคคลจากการที่จะมีพฤติกรรมอาชญากร ซึ่งเรคเลสได้ชี้ให้เห็นว่า การควบคุมภายในมีส่วนประกอบดังนี้

การควบคุมภายในมีส่วนประกอบสำคัญอยู่ในตัวบุคคลเอง เช่น การควบคุมตนเอง การมีทัศนคติต่อตนเองที่มี ความแข็งแกร่งของ ego มี “superego” ที่พัฒนาดีแล้ว ความสามารถทนทานต่อความคับข้องใจสูง มีความสำนึกในความผิดชอบสูง มีแนวทางมีจุดมุ่งหมายมีความสามารถในการหาสิ่งชดเชยเพื่อความรู้สึกพึงพอใจความสามารถในการหาเหตุเพื่อช่วยลดความเครียดได้

นักสังคมวิทยาหลายคนได้ทำการศึกษาทฤษฎีตราหน้า (Labeling Theory) เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายขบวนการต่าง ๆ ที่มีผลให้บุคคลมีพฤติกรรมเป็นอาชญากร หรือเปี่ยงเบนไป เช่น Frank Tannenbaum ในปี ค.ศ. 1968 , Lemert ในปี ค.ศ. 1951 ,Becker ในปี ค.ศ. 1965 , Turk ในปี ค.ศ. 1969 และ Quinney ในปี ค.ศ. 1970 ในความหมายต่าง ๆ เหล่านี้ ในการอธิบายพฤติกรรมอาชญากรพอสรุปได้ว่า ไม่มีพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมอาชญากรอย่างแท้จริงได้ แต่ที่มีพฤติกรรมนั้นเป็นเพราะสังคมกำหนดหรือตราหน้าให้ บุคคลเป็นอาชญากรได้เพราะมีผลพื้นฐานที่กระทำผิดและในกระบวนการตราหน้าโดยกระบวนการยุติธรรม

กลุ่มทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social process theories)

กระบวนการทางสังคมมองว่า คนได้ถูกขัดเกลา (socialization) จากสถาบันต่าง ๆ ในสังคมได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน ที่ทำงาน เป็นต้น ซึ่งถ้าหากความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก และได้รับการสนับสนุน คนจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมเป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้ามหากความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ คนก็จะฝ่าฝืนกฎระเบียบนำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรม

ทฤษฎีกระบวนการทางสังคมเชื่อว่า คนไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติ ชนชั้น หรือเพศใดก็ตาม ต่างก็มีศักยภาพที่จะเป็นอาชญากรได้ทั้งสิ้น คนจนหรือคนชั้นต่ำมีปัญหาทางเศรษฐกิจสูงได้รับการดูแล การศึกษาน้อย ครอบครัวแตกสลาย จึงมีโอกาหรือความสามารถในการก่ออาชญากรรมสูง ในขณะที่ชนชั้นกลางมักมีสังคมที่ดีกว่า ครอบครัวอบอุ่น ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ มีเพื่อนดี เป็นที่ยอมรับของสังคม จึงมีโอกาหรือความสามารถในการกระทำความผิดน้อย แต่อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนชั้นกลางหรือกลุ่มที่มีความพร้อมจะไม่กระทำความผิดเลย สิ่งนี้จะขึ้นอยู่กับ การขัดเกลาทางสังคม เป็นสำคัญ เช่น ชนชั้นกลางมีฐานะดี เลี้ยงลูกแบบตามใจ ไม่ฝึกให้มีความอดทน ต้องการอะไรจะได้รับเสมอ ๆ ก็อาจจะกลายเป็นคนที่มีโอกาสในการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมได้เช่นกัน เราจะเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าจะอยู่ในชั้นไหน ๆ แต่ถ้าหากได้รับการขัดเกลาไปในทางที่ดีแล้ว เขาก็จะเป็นบุคคลที่มีโอกาหรือศักยภาพในการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมต่ำ

ความสัมพันธ์ในครอบครัว (family relation) เป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การสื่อสารที่สร้างความเข้าใจภายในครอบครัว การฝึกให้มีวินัยที่ถูกต้องสามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวได้ทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น หากเด็กได้รับการอบรมอย่างถูกต้องจากครอบครัว เมื่อโตขึ้นเด็กก็จะประพฤติตนไปในทางที่ได้รับการอบรม การที่เด็กมาจากครอบครัวแล้วเมื่อโตขึ้นเด็กก็จะประพฤติตนไปในแนวทางที่ได้รับการอบรม การที่เด็กมาจากครอบครัวที่แตกแยก (broken home) ก็มีได้แปลว่าเด็กคนนั้นจะต้องกลายเป็นเด็กกระทำความผิด เพราะหากพ่อ แม่คนใดคนหนึ่งสามารถทำหน้าที่ของตนและชดเชยส่วนที่ขาดหายไปของเด็กได้จนเด็กรู้สึกว่าได้ขาดอะไร และรู้สึกที่ตัวเองปกติทุกอย่าง นักอาชญาวิทยาบางคนมองว่า หากเด็กไม่ได้รับการชดเชยที่เพียงพอ เพราะพ่อ แม่ต้องแบกรับภาระในเรื่องเศรษฐกิจ ไม่มีเวลาให้เด็กอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กมีปัญหาจึงหันไปคบเพื่อนซึ่งอาจเป็นเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเถร เด็กก็จะซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีมาปฏิบัติจากการศึกษาพบว่าเด็กที่อยู่กับพ่อ แม่ที่อยู่เป็นคู่ มีฐานะดี มีเวลาให้เพียงพอ โอกาสที่เด็กจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาก็มีสูง

ความสัมพันธ์ของเพื่อน (Peer Relation) นักจิตวิทยาเชื่อว่าเพื่อนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการเลือกที่จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ในช่วงอายุของเด็กแต่ละช่วง เพื่อนจะมีอิทธิพลในลักษณะที่ต่างกัน เช่น ในช่วงวัยรุ่น (teen) เพื่อนจะมีบทบาท

เป็นผู้ให้กำลังใจ เพราะเป็นวัยที่ต้องการการสนับสนุนทางอารมณ์ จึงมีความเชื่อใจเพื่อนมาก และมักจะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของตนให้เพื่อนได้รับรู้ ส่วนในเด็กที่ไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน มักจะแสดงอาการก้าวร้าวและชอบแกล้งคนอื่น เด็กอาจมีกลุ่มเพื่อนมากกว่า 1 กลุ่ม ในกลุ่มหนึ่ง เด็กอาจมีบทบาทเป็นหัวหน้ากลุ่ม ในขณะเดียวกันอีกกลุ่มหนึ่งเด็กอาจมีบทบาทเป็นผู้ตามก็ได้ จะเห็นได้ว่าเด็กและเพื่อนต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ ยังมีสถาบันทางสังคมอื่นๆ เช่น สถาบันศาสนามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน เช่น ผู้ที่นับถือคริสต์ศาสนา ทุกวันอาทิตย์ก็จะไปโบสถ์ ร่วมกิจกรรมทางศาสนาไม่คิดประกอบอาชีพการม

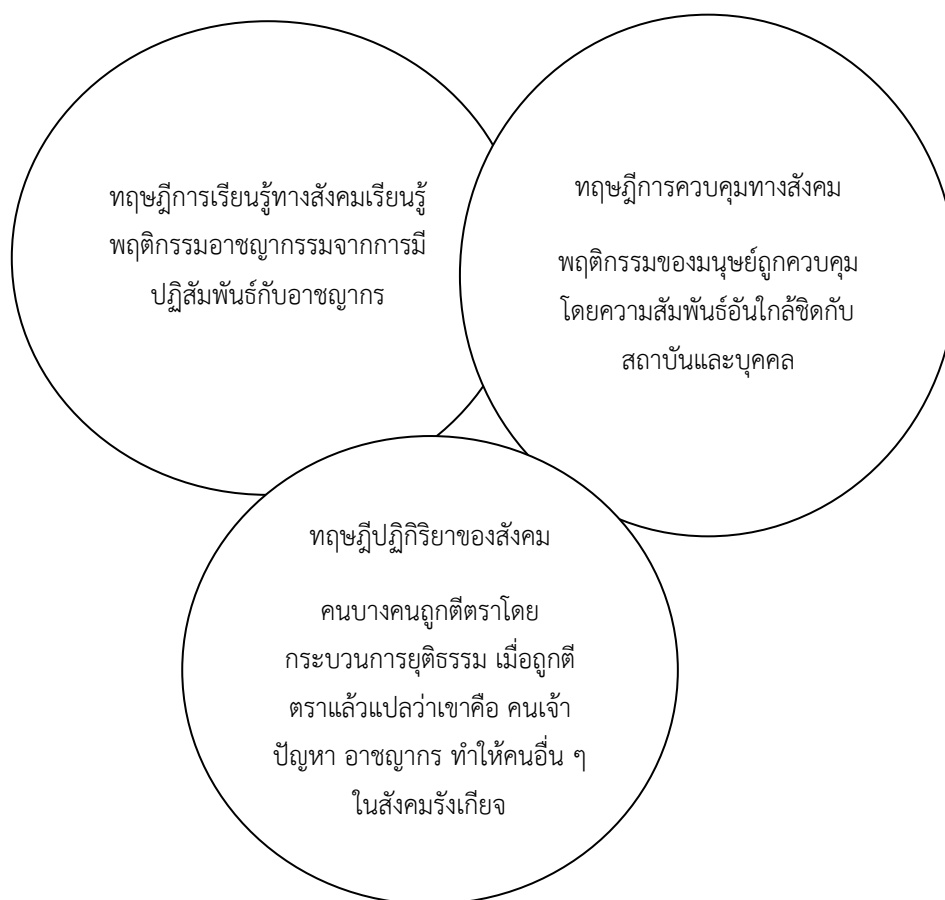
แนวคิดทฤษฎีกระบวนการทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์มี 3 ส่วนคือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning theory) ทฤษฎีกล่าวว่ามนุษย์เรียนรู้เทคนิคและทัศนคติของอาชีพการมจากการมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้ที่เป็นอาชีพการม จึงเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมนั้นมา

2. ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social control theory) เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความเป็นอาชญากรในตัวเอง แต่เป็นเพราะความผูกพันที่มีต่อสังคมทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้อยู่ในกรอบของสังคมได้

3. ทฤษฎีปฏิกิริยาของสังคม หรือการตีตรา (Social reaction labeling theory) มีมุมมองว่าคนจะกลายเป็นอาชญากรเพราะสังคมตีตราให้เป็น และผู้ที่ถูกตีตราก็อยอมรับสภาพที่ได้รับเช่นกัน

ภาพที่ 3 ความเกี่ยวข้องที่ซับซ้อนของกระบวนการทางสังคมที่ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทฤษฎีทางพฤติกรรม อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) เชื่อว่าคนไม่ได้เกิดมารุนแรง แต่ได้เรียนรู้ที่จะก้าวร้าวจากประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์เหล่านี้รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมของคนอื่นที่แสดงความก้าวร้าว เพื่อมุ่งหวังผลจากความก้าวร้าวนี้ นอกจากนี้ยังได้ดูจากภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ เด็กเห็นคนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและแสดงความรุนแรง เด็กมีการเรียนรู้และเลียนแบบความรุนแรงจากสิ่งเหล่านี้ เมื่อเติบโตขึ้นได้เห็นรูปแบบของความรุนแรง ซึ่งปฏิบัติต่อเนื่องในการมีความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ลูกชายเห็นพ่อ แม่ตีกัน และแม่ยอมให้พ่อทำเช่นนั้น เมื่อโตขึ้นเด็กคนนี้จะกลายเป็นคนที่ชอบตบตีลูกและภรรยาของตน เป็นการเรียนรู้โดยการเลียนแบบพฤติกรรม (behavior modeling)

2. ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential association theory)

เอ็ดวิน เอช. ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ได้พยายามอธิบายพฤติกรรมของกลุ่มอาชญากรอาชีพ (career criminal) เช่น อาชญากรคอกขาว และหัวขโมยอาชีพ การกระทำผิดเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทักษะ (skills) และแรงจูงใจ (motives) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์

ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์

ความฉลาดทางอารมณ์ มาจากคำในภาษาอังกฤษ คือ Emotional Intelligence หรือ Emotional Quotient เรียกว่า EQ ภาษาไทยยังไม่มีการบัญญัติคำศัพท์นี้อย่างเป็นทางการมีผู้แปลมาจาก Emotional Intelligence ใช้คำว่า เชาวอารมณ์หรือความฉลาดทางอารมณ์ ผู้วิจัยใช้ Emotional Quotient ความฉลาดทางอารมณ์และใช้คำว่า EQ ซึ่งนักจิตวิทยาได้นิยามไว้ดังต่อไปนี้

บาร์ออน (Baron) ได้ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่า เป็นองค์ประกอบด้านความสามารถในด้านส่วนตัว อารมณ์และสังคมของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างประสบความสำเร็จ

คูเปอร์และสวอฟ (Cooper & Swaf) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลที่จะรับรู้เข้าใจและรู้จักใช้พลังทางอารมณ์ของตนเป็นรากฐานในการสร้างสัมพันธภาพและโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น

เมเยอร์ และสโลเวย์ (Mayer & Salovey) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเอง และรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นมีความตระหนักรู้เท่าทันอารมณ์เหล่านั้น และสามารถใช้ประโยชน์จากการตระหนักทางอารมณ์และความรู้สึกเป็นแนวทางในการแสดงออกทางด้านความคิด และพฤติกรรมของบุคคลอย่างเหมาะสม ความฉลาดทางอารมณ์เกี่ยวข้องความสามารถในการรับรู้อารมณ์อย่างถูกต้องชื่นชม และการแสดงออกอย่างจริงใจ นอกจากนี้ยังสามารถประเมิน แยกแยะ อารมณ์ ส่งผลต่อความคิดความสามารถในการเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกรวมทั้งความสามารถควบคุมอารมณ์ เพื่อพัฒนาสติปัญญาและอารมณ์ให้เจริญสมวัย

โกลแมน (Goeman) ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อการสร้างความแข็งแกร่งใจในตนเองบริหารจัดการอารมณ์ต่าง ๆ ของตนเอง และอารมณ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์อื่น ๆ ได้โดยเขาเชื่อว่าความฉลาดทางด้านอารมณ์นั้นแตกต่างจากความฉลาดทางด้านสติปัญญาแต่เสริมเกื้อกูลกัน

ซาร์อานี (Saarmi) ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถทางอารมณ์ การตระหนักรู้ถึงตนเองและคนอื่นได้ดี ไวต่อลักษณะของอารมณ์ที่ตนเผชิญอยู่ ทั้งที่แสดงออกและปิดบังไว้มีความสามารถในการอธิบายความรู้สึกออกมาเป็นถ้อยคำได้ มีกลวิธีเผชิญความทุกข์ยากทางอารมณ์ได้ดีไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมและจริยธรรม

กรมสุขภาพจิต ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่า เป็นความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และมีความสุข ซึ่งประกอบด้วย ดี เก่ง และสุข ดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และความต้องการของตนเองให้รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และสุขหมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข

เทิดศักดิ์ เดชคง ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการมุ่งมั่น อดทนและสามารถดำเนินกิจกรรมของตนเอง เพื่อนำไปสู่เป้าหมายจนประสบความสำเร็จ ระหว่างที่ดำเนินกิจกรรมนั้น ถ้ามีปัญหาหรือความคับข้องใจก็ค่อย ๆ แก้ไขด้วยวิธีการที่เหมาะสม

พระราชวรมนู ได้ให้ความหมายว่า เป็นการใช้อยู่งานกำกับหรือแสดงอารมณ์ออกมาอย่างมีเหตุผล เป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละสถานการณ์ โดยถือว่าอารมณ์หรือความรู้สึกนั้นเป็นพลังให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งถ้าพลังขาดปัญญากำกับก็จะเป็นพลังตาบอด ปัญญาเป็นตัวที่จะมากำกับชีวิตของเราให้แสดงออกและเป็นไปในทางที่ถูกต้อง

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้ และแสดงอารมณ์นั้นออกมา สามารถที่จะแยกแยะประสานความคิดกับอารมณ์ มีความเข้าใจและสามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างมีปัญญาและมีไหวพริบ ตลอดทั้งควบคุมอารมณ์ตนเองได้ทุกสถานการณ์

องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ไว้ ดังนี้

เมเยอร์ และสโลเวย์ (Mayer & Salovey, 1990) เป็นบุคคลแรกที่นำเอาคำว่า “Emotional Intelligence” มาใช้อธิบายความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การประเมินภาวะทางอารมณ์ การแสดงอารมณ์ของตนเอง และการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่นซึ่งรวมทั้งการแสดงออกทางด้านการใช้ภาษา คำพูด หรือภาษาท่าทาง มีการรับรู้ และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
2. ควบคุมอารมณ์ของตนเอง และผู้อื่น
3. การใช้สมรรถภาพทางอารมณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือ มีการยืดหยุ่นในด้านการวางแผนจัดการ มีความคิดสร้างสรรค์ ให้ความใส่ใจ และสร้างแรงจูงใจที่ดี ซึ่งแนวความคิดนี้ประกอบไปด้วยทักษะทางสังคม และทักษะทางสติปัญญา ที่มีส่วนสัมพันธ์ในการแสดงอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ และการใช้สมรรถภาพทางอารมณ์

โกลแมน (Goleman) เสนอองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ 5 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง การตระหนักรู้ตนเอง เข้าใจยังรู้ความเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ ภาวะอารมณ์ ความต้องการของตนในแต่ละช่วงเวลาและสถานการณ์เข้าทำนองว่า ผู้ที่รู้จักตนเองและเอาชนะตนเองได้เป็นผู้ฉลาดที่สุด
2. ชั้นบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง เป็นความสามารถที่จะควบคุมจัดการกับความรู้สึกหรือภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและชาญฉลาด โดยเสริมสร้างจากภาวะที่ตระหนักรู้ในอารมณ์ของตนเอง เมื่อเศร้า โกรธ ผิดหวัง หรือเสียใจ ก็ควบคุมตนเองได้ไม่โมโหร้ายไม่สร้างความทุกข์ระทมให้แก่ตน นำภาวะอารมณ์ของตนให้คืนสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว คิดไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ
3. ชั้นสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การกระตุ้นเตือนสติให้คิดริเริ่มอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ผลักดันตนเพื่อบ่มงูสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ จะนำมาซึ่งความสำเร็จสามารถอดได้รอได้

ไม่หุนหัน ผู้ที่ทำได้ดังนี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในงาน มุ่งสู่เป้าหมายอย่างมีพลังของความตั้งมั่น ไม่ยึดติดกับเงินหรือตำแหน่ง

1. ขั้นสามารถรับรู้อารมณ์ของผู้อื่นได้ สามารถเอาใจเขามาใส่ใจเรา เป็นพื้นฐานของการใช้ทักษะทางสังคม รู้เท่าทันความรู้สึก ความต้องการ ข้อวิตกกังวลของผู้อื่นได้อย่างชาญฉลาด มีไหวพริบ

2. ขั้นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากกับการเป็นผู้นำและสัมพันธภาพ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของการจัดตั้งกลุ่ม การทำงานเป็นทีม การเจรจา แสวงหาทางออก การสร้างสายสัมพันธ์เป็นการส่วนตัวและเป็นผู้ที่มีความสามารถ วิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมได้ดี

สโลเวย์ และเมเยอร์ (Salovey & Mayer) ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งจะเน้นกระบวนการคิด หลักการของความฉลาดทางอารมณ์จะอยู่ในองค์รวมของการใช้ความสามารถทางด้านสติปัญญา และอารมณ์ การปรับปรุงมี 4 องค์ประกอบ คือ

1. การรับรู้ การประเมิน การแสดงออก ซึ่งอารมณ์ประกอบด้วยความสามารถในการบอกอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นได้ แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับความรู้สึก จำแนกความรู้สึกต่าง ๆ ที่ตรงกันข้าม

2. การใช้อารมณ์เกื้อหนุนความคิด ประกอบด้วย การจัดลำดับความคิด การมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี มองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา ทำให้เกิดความคิดอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล

3. การวิเคราะห์และใช้ความรู้สึกจากอารมณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์และการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ตีความหมายของอารมณ์ที่เกิดขึ้น รับรู้และเข้าใจความรู้สึกที่ซับซ้อนและเข้าใจอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลง

4. การรับรู้และควบคุมอารมณ์ เพื่อส่งเสริมความงอกงามทางอารมณ์และสติปัญญา ประกอบด้วย การเปิดใจกว้างยอมรับต่อความรู้สึกที่ดีและไม่ดีที่เกิดขึ้นได้ ปลดปล่อยตนเอง จากภาวะอารมณ์ พิจารณาและจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและผู้อื่นได้

บาร์ออน (Baron) เสนอองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ไว้ 5 ด้าน 15 คุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. ทักษะภายในตนเอง ประกอบด้วย การตระหนักรู้ในตนเอง การเคารพศักดิ์ศรีในตนเอง การกล้าแสดงออก การรู้จักเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ความเป็นอิสระ
2. ทักษะระหว่างบุคคล ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบทางสังคม ความเห็นอกเห็นใจ
3. การปรับตัว ประกอบด้วย การแก้ปัญหา การตรวจสอบตามความเป็นจริง ความยืดหยุ่น
4. การบริหารความเครียด ประกอบด้วย ความอดทนอดกลั้น การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับจิตใจตนเอง การควบคุม
5. ภาวะอารมณ์ทั่วไป ประกอบด้วย ความสุข การมองโลกในแง่ดี

คมเพชร ฉัตรศุภกุล และผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เสนอองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ไว้ 5 องค์ประกอบ 15 คุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่ ความสามารถในการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง ความสามารถในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและความเชื่อของตนเอง เคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง รู้สึกอิสระที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเอง
2. องค์ประกอบระหว่างบุคคล ได้แก่ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น และความรับผิดชอบทางสังคม
3. องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหา สามารถที่จะตรวจสอบความเป็นจริง และมีความยืดหยุ่น
4. องค์ประกอบด้านการจัดการบริหารความเครียด ได้แก่ ความสามารถในการจัดการความเครียดและควบคุมตนเอง
5. องค์ประกอบด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป ได้แก่ พึงพอใจในชีวิต และมองโลกในแง่ดี

องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์มี 5 ประการที่สำคัญ คือ องค์ประกอบส่วนบุคคล องค์ประกอบระหว่างบุคคล องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว องค์ประกอบด้านการจัดการบริหารความเครียด องค์ประกอบด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้และนำไปสร้างเป็นโปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อลดหรือควบคุมพฤติกรรมความโกรธของนักเรียน

2.4 ทฤษฎีการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Rehabilitation Theory) , (Francis A. Allen in Richard Quinney, 1969, p. 499 – 450)

แนวความคิดแนวบำบัด แก่ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งได้มีการนำมาใช้ปฏิบัติแก่ผู้กระทำผิด ทั้งในเรือนจำ สถานบำบัดแก้ไขผู้กระทำผิด และการใช้ชุมชนในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งอาศัยเทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้กระทำผิดได้กลับตนเป็นคนดี เช่น การศึกษา การฝึกวิชาชีพ การอบรมทางศีลธรรม ศาสนา การบำบัดทางการแพทย์ การให้สงเคราะห์ในด้านต่างๆ ในการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดทั้งเป็นแบบรายบุคคล เป็นกลุ่ม และการใช้ชุมชน เช่น การคุมประพฤติการพักการลงโทษ ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ แนวคิดนี้จึงมุ่งแก้ไขผู้กระทำผิดมากกว่ามุ่งหมายในการลงโทษการแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่ใช่จุดมุ่งหมายสุดท้าย แต่เป็นหนทางสำหรับจุดหมายที่สูงกว่า คือการป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม การแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิดต้องแก้ไขไปตามสาเหตุ เหตุผลที่ต้องลงโทษเพื่อการแก้ไข ฟื้นฟูเพราะผู้กระทำผิดมิได้สำนึกตนเป็นผู้ร้าย แต่ที่กระทำผิดก็เพราะสภาพแวดล้อม ซึ่งการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูนี้จะต้องกระทำโดยอาศัยหลักมนุษยธรรม และหลักพฤติกรรมศาสตร์

2.5 ทฤษฎีการลงโทษที่มีจุดมุ่งหมายรวม (Inclusive Theory) ของคอดดิงตัน (F.Locoddington in Grupp, 1971, p. 353)

แนวความคิดทฤษฎีนี้ถือว่าการลงโทษผู้กระทำผิดควรมีความมุ่งหมายหลายอย่าง การตอบแทน แก่แค้น การป้องกันอาชญากรรม การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ล้วนเป็นจุดมุ่งหมายการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ซึ่งส่งผลให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับตัวเข้าสู่สังคมได้ในลักษณะการแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิด

แนวคิดนี้คอดดิงตันกล่าวว่า การลงโทษควรตระหนักถึงการผสมผสานในเรื่องของการป้องกัน การแก้ไข ฟื้นฟู แนวคิดนี้ไม่ควรหยุดแค่เรื่องของศาลและเรื่องของผู้กระทำผิด แต่ควรครอบคลุมไปถึงสาธารณะและสังคมด้วย ในการแก้ไขฟื้นฟูไม่ควรมีกฎหมายตายตัว แม้ว่าจะมีทฤษฎีปรากฏอยู่ก็ตามแต่ควรกระทำอย่างมีศิลปะโดยมีสาระสำคัญของทฤษฎี ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการลงโทษ คือ การแก้แค้นให้แก่สังคม การป้องกันอาชญากรรม และการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

2. การลงโทษเป็นการผสมผสานในเรื่องของการแก้แค้นให้กับสังคม การป้องกันอาชญากรรม และการบำบัดแก้ไข ผู้กระทำผิด
3. จุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้ มิได้เป็นจุดมุ่งหมายสุดท้าย แต่เป็นหนทางที่มีจุดหมายที่สูงกว่านั้นคือ ความสงบเรียบร้อยและสวัสดิการของสังคม
4. ในการบำบัด แก้ไข ผู้กระทำผิดไม่ควรวางกฎเกณฑ์ไว้ตายตัว ทั้งนี้ ควรให้สอดคล้องกับประเภทของผู้กระทำผิดปัญหาความต้องการสภาพแวดล้อมและบุคลิกภาพของผู้กระทำผิดแต่ละคน
5. การบำบัด แก้ไข ผู้กระทำผิดจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับศิลปะและความรู้ที่จะนำมาใช้ในการประยุกต์เข้ากับแนวทางในการปฏิบัติ

2.6 ทฤษฎีการป้องกันการกระทำผิด

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรม

สำนักคลาสสิก (Classical School) มีความเชื่อว่ามนุษย์มีเจตจำนงเสรี (Free will) และมีเหตุผลที่จะไตร่ตรองคิดถึงผลดีผลเสียก่อนที่จะกระทำการใด ๆ สาเหตุที่ทำให้คนก่ออาชญากรรมก็เนื่องจากกฎหมายที่บังคับใช้ไม่สามารถทำให้คนเกรงกลัวได้ บทลงโทษของกฎหมายต้องมีลักษณะที่รุนแรงแน่นอนและรวดเร็ว เพื่อให้คนเชื่อว่าผลเสียที่จะได้รับจากการกระทำผิด มีมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้ ซึ่งจะ使人งดเว้นที่จะไม่กระทำผิด แต่ก็มีข้อจำกัด คือ การใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพนั้นก็มิเื่องไขมาจากเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในการที่จะบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและมีผลในการข่มขู่ ยั่วยุต้องมีเงื่อนไขดังนี้ คือ มีความแน่นอน รวดเร็ว ยึดหลักความเสมอภาค บทลงโทษเหมาะสมกับความผิด

สำนักปฏิฐานนิยม (Positive School) มีความเชื่อว่าพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ถูกกำหนดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้ ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรมก็เนื่องมาจากผู้กระทำผิดมีความผิดปกติที่เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อม หรือความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งถูกบังคับกดดันให้กระทำความผิด ดังนั้น ในการป้องกันอาชญากรรมจะต้องทำการแก้ไขสภาพแวดล้อม พร้อมกับการแก้ไขผู้กระทำความผิดให้เข้ามาฟื้นฟู

ตนเองและปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์และเงื่อนไขของสังคม แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ก็มีข้อจำกัดก็คือ การบำบัด แก้ไขเป็นปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมีลักษณะเป็นนามธรรม

ดังนั้น ในการป้องกันอาชญากรรม โดยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ จึงสามารถแยกออกได้ 2 แนวทาง คือ การป้องกันโดยการปรับสภาพแวดล้อม โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อมิให้ผลักดันให้คนไปสู่การกระทำผิด เช่น การจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ การจัดการด้านงานอาชีพ เป็นต้น และการป้องกันและการแก้ไขผู้กระทำผิดมิให้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก โดยเน้นการฝึกอบรมแก่ผู้กระทำผิดทั้งเด็กและเยาวชนและผู้ต้องขัง

2.7 ทฤษฎีตีตรา

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการศึกษาที่มองเฉพาะพฤติกรรมอาชญากรรมหรือตัวอาชญากรรมนั้นไม่สามารถทำให้เข้าใจปรากฏการณ์อาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ถูกต้องและลึกซึ้ง ดังนั้น จึงต้องปฏิภิกิริยาของสังคมที่ต่อพฤติกรรม รวมถึงปฏิภิกิริยาโต้ตอบจากหน่วยงานของรัฐ ต่อบุคคล และเหตุการณ์ที่กฎหมายบัญญัติว่าผิดกฎหมาย แนวคิดนี้จะมุ่งประเด็นไปที่ปฏิภิกิริยาหรือการโต้ตอบทางสังคม รวมทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมที่มีต่อบุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย

แนวคิดของแฟรงค์ แทนเนนบาล์ม (Frank Tannenbaum, 1938) ได้นำเสนอว่า เด็กผู้ชายถูกจับกุมและถูกตีตราว่าเป็นอาชญากร เด็กผู้ชายคนนั้นไม่มีทางเลือกอื่น เว้นแต่จะเลือกไปเป็นอาชญากรอาชีพ ซึ่งได้ถูกกำหนดโดยกระบวนการตีตราที่เกิดจากปฏิภิกิริยาโต้ตอบของบุคคลในสังคม และได้ย้าว่าพฤติกรรมอาชญากรรมถาวรเกิดจากกระบวนการยุติธรรมของรัฐ

แนวคิดของเอ็ดวิน เลอเมิร์ต (Edwin Lemert, 1951) ได้เน้นให้เห็นว่ากระบวนการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนถาวรนั้นเป็นการปรับตัวหรือตอบโต้ของบุคคลต่อปฏิภิกิริยาโต้ตอบทางสังคมหรือต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเขาในลักษณะที่หมดทางเลือกพฤติกรรมตนเอง เพราะว่าปฏิภิกิริยาโต้ตอบทางสังคมจะก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนกับชุมชน บุคคลดังกล่าวก็จะถูก

แยกตัวออกจากสังคมหรือชุมชนเป็นเหตุทางเลือกของบุคคลดังกล่าวเหลืออยู่เพียงทางเลือกพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนต่อไปหรือรวมกลุ่มกับพวกที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

แนวความคิดของฮาร์เวียร์ เบคเกอร์ (Becker, 1963) ได้กล่าวว่าบุคคลใดก็ตามที่จะกลายเป็นคนนอกสังคมขึ้นอยู่กับผลจากการตีตรามากกว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ของบุคคลนั้น เนื่องมาจากพฤติกรรม สภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน

แนวคิดของจอห์น คริสชีส (John Kitsues, 1962) ได้กล่าวว่าบุคคลจะไม่ถูกตีตราว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจนกว่าประชาชนในสังคมปฏิบัติต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมที่ถูกกำหนดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยการแสดงออกถึงการไม่ยอมรับและปฏิเสธไม่ให้เข้าร่วมในสังคม

แนวความคิดของ ไค อิริคสัน (Kai Erikson, 1962) ได้นำเสนอว่ากระบวนการตีตราบุคคลมีอยู่ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการตัดสินใจของสังคมที่จะโต้ตอบการกระทำผิด ขั้นตอนที่สองเป็นวิธีการในการดำเนินการกับผู้กระทำผิด และขั้นตอนสุดท้าย คือ การที่สังคมได้กำหนดบทบาทหน้าที่ใหม่ให้กับผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นการยากที่บุคคลซึ่งได้รับการตีตราทางสังคมไปแล้วจะกลับมามีบทบาทเหมือนเดิมในสังคมอีกครั้งหนึ่ง

แนวคิดของ จอห์น เบรทเวท (Braithwaite, 1989) ได้นำเสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลจะลดน้อยหรือเพิ่มมากขึ้นจะขึ้นอยู่กับกลไกควบคุมทางสังคม หากสังคมได้มีกระบวนการตีตราที่ทำให้บุคคลได้รับความอับอาย (Stigmatization) บุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขได้ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรมถูกดำเนินการโดยกระบวนการอภัยหรือการทำให้บุคคลไม่รู้สึกอับอาย (Reintegration Shaming) บุคคลผู้นั้นก็จะสำนึกผิดและงดเว้นหรือเลิกพฤติกรรมอาชญากรรมได้

โดยสรุป ทฤษฎีตีตรานี้ชี้ให้เห็นว่าสังคมเป็นตัวกำหนดหรือทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยมรกระบวนการของการกระผิดกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและสถาบันทางด้านยุติธรรมต่าง ๆ เป็นผู้กำหนดว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นพฤติกรรมอาชญากร ซึ่งบุคคลนั้นก็จะได้รับการตีตราไว้แล้วว่าเป็นอาชญากร จึงได้กำหนดบทบาทของตนเองใหม่ตามที่สังคมได้ตีตราไว้

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับงานคุมประพฤติ

2.8.1 ความเป็นมาของการคุมประพฤติ

การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในอดีตก่อนคริสต์วรรษที่ 18 มุ่งเน้นที่การลงโทษเพื่อแก้แค้นตอบโต้ต่อผู้กระทำ โดยวิธีการที่ทารุณโหดร้ายแต่ต่อมาเมื่อได้รับการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเนื่องจากได้มีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุแห่งอาชญากรรมทำให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และวิธีปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดมาเป็นการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม จึงส่งผลให้มีรูปแบบ การแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมผู้กระทำผิดเกิดขึ้น หลายรูปแบบและหลายวิธี ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคมให้สงบสุข

งานคุมประพฤติ (Probation) ถือเป็นวิธีการหนึ่งของการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในชุมชน (Community Based Corrections) โดยเป็นการเบี่ยงเบนผู้กระทำความผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมและเป็นการประยุกต์ใช้การผสมผสานระหว่างแนวคิดในการป้องกันสังคมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ตามหลักวิชาพฤติกรรมศาสตร์ มนุษยธรรม และหลักนิติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นคนดี และสามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ ซึ่งปัจจุบันวิธีการคุมประพฤติได้รับการยอมรับและนำไปปฏิบัติอย่างกว้างขวางในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยซึ่งมีการนำระบบคุมประพฤตินี้มาใช้กับผู้กระทำผิดทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในปัจจุบันจึงเป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดดั้งเดิม คือ การลงโทษกับการพัฒนาแก้ไขพฤติกรรมซึ่ง ประเสริฐ (2533: 341 – 342) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ดังนี้

(1) เพื่อตอบแทนแก้แค้นผู้กระทำผิด (Retribution) ซึ่งมาจากอาชญากรรมเป็นการประทุษร้ายผู้อื่น จึงต้องได้รับการตอบแทน แก้แค้น ดังเช่น โทษประหารชีวิต ที่ปรากฏในปัจจุบัน

(2) เพื่อชดเชยความผิดที่ก่อขึ้น (Reparation) เป็นการตอบแทนความยุติธรรมของเหยื่อที่ถูกประทุษร้าย ดังเช่น โทษปรับและการชดเชยค่าเสียหายในปัจจุบัน

(3) เพื่อยับยั้งหรือป้องกันปราบปรามการกระทำผิด (Deterrence) การลงโทษต้องมีบทลงโทษเพื่อให้เป็นที่เกรงกลัว และไม่เป็นเยี่ยงอย่าง ปัจจุบันเปรียบเทียบได้กับการลงโทษจำคุกที่มีกำหนดโทษสูง หรือการประหารชีวิต

(4) เพื่อป้องกันสังคม (Protection of Society) มาจากอาชญากรรมเป็นโรคภัย และเป็นการประทุษร้ายต่อสังคม ดังนั้นการทำให้สังคมปลอดภัยจะต้องแยกผู้กระทำผิดออกจากสังคม

(5) เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Reformation or Rehabilitation) มาจากการที่เชื่อว่าการประกอบอาชญากรรมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคมของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้นการกำหนดวิธีการลงโทษจึงต้องมีความสอดคล้องกับบุคลิกภาพและการแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล เช่น การใช้ระบบคุมประพฤติ การพักการลงโทษ

จากวัตถุประสงค์ในข้อ 5 จึงได้เกิดแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแบบใหม่ ซึ่งเชื่อว่าจะสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของผู้กระทำได้ โดยการปล่อยให้ผู้กระทำผิดยังคงอยู่ในสังคม แต่นำเอาชุมชนและสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เข้ามาช่วยกันดูแลแก้ไข แทนการควบคุมกักขังในเรือนจำ ซึ่งแนวคิดดังกล่าว เรียกว่าการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ (Non – Institutional treatment of offenders) แนวความคิดนี้ใช้วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน (Community– based correction) ซึ่งหมายถึงการนำทรัพยากรชุมชน (Community resource) ทั้งหมดที่มีอยู่มาใช้งานบริการสังคม (Community service centers) บ้านกึ่งวิถี (Halfway house) งานคุมประพฤติ (Probation) งานพักการลงโทษ (Parole) โครงการก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขัง (Prerelease programs) และอื่นๆ อีกหลายประเภท (ศักดิ์ชัย, 2538: 1 – 2) Camey (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2532 : 13) กล่าวว่า การคุมประพฤติเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางอาญากับผู้ที่ศาลแน่ใจว่าการกระทำผิดจริง โดยการที่ศาลสั่งปล่อยตัวจำเลยให้อยู่ในสังคมได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ควบคุมจำเลย นอกจากนั้นยังมีการควบคุมสอดส่องโดยพนักงานคุมประพฤติ

ศักดิ์ชัย (2539: 28) กล่าวว่า การคุมประพฤติเป็นมาตรการทางกฎหมาย (Legal Measure) สำหรับผู้กระทำผิดซึ่งทำให้ศาลทราบภูมิหลังของจำเลย และสร้างทางเลือกแทนการจำคุก อิสระภาพในเรือนจำโดยผู้กระทำผิดจะอยู่ภายใต้การสอดส่องและดูแล (Supervision) ของพนักงานคุมประพฤติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด

จากความหมายของการคุมประพฤติสรุปได้ว่า การคุมประพฤติเป็นวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดตามคำพิพากษาของศาล โดยใช้วิธีการหลีกเลี่ยงการจำคุกและใช้สังคมหรือชุมชนมาดูแลแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแทน ซึ่งเป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดกลับตนเป็นคนดีและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้เช่นปกติภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยมีพนักงานคุมประพฤติ เป็นผู้ดูแลและให้คำแนะนำการคุมประพฤติเป็นวิวัฒนาการอย่างหนึ่งของระบบการศาล ซึ่งได้นำมาใช้ตั้งแต่คริสต์วรรษที่ 17 ในสมัยก่อนหน้านั้นขึ้นไปเมื่อมีผู้กระทำผิดก็จะถูกจับตัวมาลงโทษให้สาสมกับความผิดนั้นเพื่อเป็นการแก้แค้น เป็นการชดใช้ทดแทน เพื่อชดเชยหรือบรรเทาความเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหาย หรือช่วยให้เขาได้รับความพึงพอใจพร้อมกันด้วย เมื่อการลงโทษมีจุดมุ่งหมายไปในทางตอบแทนแก้แค้นเช่นนี้จึงไม่เกิดความคิดที่จะผ่อนปรนปรานีแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงปรากฏว่าผู้ที่ถูกจำคุกออกมาแล้วไม่อาจกลับตัวเป็นคนดีได้ แต่กลับประพฤติผิดมากยิ่งขึ้น จากปรากฏการณ์เช่นนี้ได้กระตุ้นให้เกิดแนวความคิดว่า ปรัชญา แนวความคิด ทักษะคิดตลอดจนวิธีการที่แล้ว ๆ มาไม่สามารถช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้กลับตัวได้จึงได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงปรัชญาแนวความคิดและทัศนคติดังกล่าวโดยอาศัยหลักและเหตุผลดังนี้

- (1) ลดความเชื่อในเรื่องการลงโทษจำคุกผู้กระทำผิดและความรุนแรงของตัวบทกฎหมายในเรื่องการลงโทษผู้กระทำผิด
- (2) ตระหนักถึงผลของการลงโทษจำคุกว่าทำให้นักโทษเป็นจำนวนมากเลวลงและเกิดผลเสียยิ่งกว่าการปล่อยตัวไป
- (3) มีแนวความคิดว่า ควรจะศึกษาผู้กระทำผิดทุกคนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไขให้พวกเขาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมของแต่ละคนแทนการจำคุกก่อนตัดสิน
- (4) กระตุ้นให้ชุมชนตระหนักถึงความรับผิดชอบของชุมชนต่ออาชญากรรมและสาเหตุแห่งอาชญากรรม
- (5) เสริมสร้างความรู้สึถึงคุณค่าแห่งเกียรติและศักดิ์ศรีของการเป็นมนุษย์เพื่อป้องกันการกระทำผิด โรนแมน (อ้างถึง นวลจันทร์, 2532 : 24)

จากการเปลี่ยนแปลงแนวความเชื่อและปรัชญาดังกล่าวเป็นผลให้เกิดกระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เน้นที่การแก้ไขฟื้นฟูโดยใช้วิธีการอบรมบ่มนิสัยและจิตใจ ให้มีผู้ควบคุมเป็นพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือแนะนำความประพฤติในระยะหนึ่ง จนผู้กระทำผิดสามารถปรับตัวได้ ซึ่งนับว่าเป็นแนวทางป้องกัน ปรามปรามและควบคุมอาชญากรรม ทั้งยังเป็นการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำผิด

2.8.2 ประโยชน์ของการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติมีผลดีหลายประการ ซึ่งจากการศึกษาพบว่างานคุมประพฤติเป็นวิธีการแก้ไขบำบัดที่มีมนุษยธรรม โดยคำนึงถึงการแก้ไขบำบัดผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล ในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดยังคงมีความสัมพันธ์กับครอบครัวของตนตามธรรมชาติ คือทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูครอบครัวตามปกติ เป็นการไม่ตัดอิสระภาพ ทำให้ผู้กระทำผิดสามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเอง เลี้ยงครอบครัวและเสียภาษีบำรุงรัฐและและนารายได้ไปชดใช้เยียวยาผู้เสียหาย เป็นวิธีการที่ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก เพราะผู้กระทำผิดยังคงอยู่กับครอบครัวของเขาในชุมชนโดยให้พนักงานคุมประพฤติคอยควบคุม สอดส่อง ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับการจำคุกแล้วค่าใช้จ่ายในการคุมประพฤติจะถูกกว่ามากและได้ผลดีกว่าการจำคุกซึ่งการจำคุก ทำให้เรียนรู้สิ่งไม่ดีต่าง ๆ จากอาชญากรในคุก ช่วยลดความแออัดในเรือนจำและจะทำให้การช่วยเหลือบุคคลที่จำเป็นต้องใช้วิธีการจำคุกได้ผลดีขึ้น

การที่กรมคุมประพฤติได้นำการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้ในการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดนั้น เพราะการป้องกันและปรามปรามอาชญากรรมไม่สามารถทำได้ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ฝ่ายเดียว หากคำนึงถึงสังคมโดยรวมแล้วจะเห็นว่าอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ดังนั้นจึงควรเป็นภาระหน้าที่ของประชาชนในสังคมที่ควรจะช่วยกันป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วย ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ จึงได้พยายามให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเกิดผลดีโดยทั่วไป ดังนั้นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและประชาชนได้มีส่วนร่วมได้แก่

- (1) งานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
- (2) งานบริการสังคม

- (3) งานสงเคราะห์ผู้กระทำความผิด
- (4) โครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

2.8.3 การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (Rehabilitation Tasks)

ในกระบวนการงานคุมประพฤติผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่วัยวุฒิประสงค์หลักของการคุมประพฤติ คือ การให้ความช่วยเหลือแนะนำ แก้ไขปรับปรุงและส่งเสริมให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤตินั้นจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสถานะสังคม ประวัติส่วนตัว สภาพอารมณ์และฐานความผิด ดังนั้นจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขฟื้นฟูให้เหมาะสมตามความต้องการเป็นรายบุคคล ทั้งในด้านพฤติกรรมและอารมณ์ การปรับทัศนคติการเข้าใจปัญหาและรู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยเทคนิคและวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.8.3.1 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ

2.8.3.2 การแก้ไขฟื้นฟูโดยใช้หลักธรรมทางศาสนา เช่น การอบรมธรรม การจัดค่ายจริยธรรม การบรรพชาและอุปสมบท

2.8.3.3 การให้คำปรึกษาจิตวิทยาแบบกลุ่ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ โดยช่วยให้ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถปรับตัวให้เข้ากับระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมตลอดจนหาแนวทางในการแก้ไขปัญหามิให้เกิดข้อผิดพลาด
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินำหลักของศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดทัศนคติและค่านิยมอันดีงาม ตลอดจนพัฒนาความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม
3. เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้มีความรู้ความเข้าใจถึงระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดที่ตนเองได้กระทำ ตลอดจนกฎหมายอื่น ๆ อันจะทำให้รู้ถึงเหตุปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการกระทำผิดใด ๆ อีก

4. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ ที่จะส่งผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติและจิตสำนึกที่ดีให้กับตนเอง

2.8.4 งานบริการสังคม (Community Service)

การทำงานบริการสังคม หรือการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เป็นวิธีการที่ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ ชุมชนสังคม หรือองค์การสาธารณกุศลโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือค่าจ้าง การทำงานบริการสังคมนี้จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขการคุมความประพฤติซึ่งเกิดจากแนวคิดหรือความเชื่อพื้นฐานดังนี้

2.8.4.1 การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) การให้โอกาสผู้กระทำผิดได้รับใช้สังคมด้วยการมอบหมายงานให้ทำจะส่งผลให้ผู้กระทำผิดเกิดความรู้สึกว่าตนเองยังมีคุณค่าต่อสังคม มีศักยภาพที่จะทำประโยชน์ให้กับตนเองหรือสังคมได้

2.8.4.2 การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการชดใช้ หรือทดแทนความผิดแก่ผู้เสียหายและสังคม (Restitution) การชดใช้ค่าเสียหายเป็นความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิดต่อความเสียหาย การทำงานบริการสังคมเป็นหนึ่งในรูปแบบของการชดใช้ค่าเสียหาย นอกเหนือไปจากการชดใช้ด้วยเงิน กรณีนี้จะช่วยให้ผู้กระทำผิดรู้จักเคารพบรรทัดฐานของสังคมและได้พัฒนาความรู้สึกผิดชอบต่อสังคมและศีลธรรม

2.8.4.3 การทำงานบริการสังคมเป็นมาตรการลงโทษ (Punishment) ในการทำความผิดที่มีโทษจำคุกระยะสั้นหรือการลงโทษปรับ อาจไม่เหมาะสมกับบุคคลบางประเภท เช่นสำหรับผู้กระทำผิดที่มีฐานะยากจน ไม่มีเงินเสียค่าปรับหรือผู้กระทำผิดที่มีฐานะร่ำรวย การลงโทษปรับจะไม่มีผลให้เกิดความรู้สึกเข็ดหลาบหรือสำนึกในการกระทำความผิด แต่การที่ศาลลงโทษด้วยการให้ทำงานบริการสังคมน่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดเพราะจะทำให้ผู้กระทำผิดสูญเสียเวลาว่างหรือเวลาพักผ่อนส่วนตัวรวมทั้งต้องเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานบริการสังคมดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและจิตใจของผู้ถูกคุมความประพฤติ

2. เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติใช้หรือทดแทนความเสียหายที่ก่อขึ้นด้วยการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม
3. เพื่อให้สังคมยอมรับว่าบุคคลเหล่านี้มีความสำนึกผิดแล้ว และยังทำคุณประโยชน์ต่อผู้อื่นได้
4. เพื่อเป็นมาตรการแทนการเลือกลงโทษจำคุกโดยการจำกัดเสรีภาพ จำกัดเวลาพักผ่อนส่วนตัว (Leisure Time) บังคับให้ใช้เวลาว่างเพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยผู้กระทำผิด

กรมราชทัณฑ์ ได้กำหนดพันธกิจให้เรือนจำทั่วประเทศดำเนินการ มี 2 ประการ ได้แก่ ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีวะ และบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมราชทัณฑ์, 2554 : เว็บไซต์)

การดำเนินการอบรมแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยม ที่ถูกต้องโดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น 3 ด้าน คือ (กรมราชทัณฑ์, 2552 : 15)

ประการแรก การให้ความรู้ด้านวิชาการ เป็นการจัดการศึกษาสายสามัญดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรของกรมศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยจัดเป็นศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประการที่สอง การให้ความรู้ด้านการอบรมฝึกหัดวิชาชีพ ในรูปแบบการศึกษานอกโรงเรียนเช่นเดียวกับสายสามัญเมื่อผู้ต้องขังสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรตามสาขาวิชาชีพนั้น ๆ

ประการที่สาม การฝึกอบรมพัฒนาจิตใจ ภาวนาสมาธิ เป็นพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง มีความอดทน มีสมาธิมีความตั้งมั่น มีความพร้อมในการทำงานโดยไม่มีความผิดพลาดบกพร่อง รวมถึงการฝึกอบรมชุมชนบำบัด ซึ่งเป็นการฝึกอบรมผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้ทราบถึงโทษ พิษภัย และอันตรายจากการใช้ยาเสพติด และไม่ให้ออกไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก เมื่อพ้นโทษออกไปจะได้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศต่อไปและไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

กรมราชทัณฑ์มีแนวทางใหม่ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดมีอบรมโดยมุ่งไปที่ให้ผู้ต้องขัง เลิกพฤติกรรม ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในขณะที่อยู่ในเรือนจำ กรมราชทัณฑ์มีระบบการจูงใจ ใครทำดีก็ได้กลับไปอยู่เรือนจำที่ผ่อนคลายลง ใครยังไม่ยอมหยุด ก็ต้องถูกควบคุมเข้มงวดต่อ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมให้ทำเพื่อผ่อนคลาย แต่ก็หวังว่าโทษระยะยาวที่รับในเรือนจำจะเป็นการทำลายเครือข่ายของเขาไปในตัว เมื่ออายุมากก็คงไม่กล้าเสี่ยงที่จะกลับมาติดคุก ซึ่งให้แยกแยะประเภทของเรือนจำ เช่น เป็นเรือนจำมั่นคงสูง ก็เน้นควบคุม ส่วนเรือนจำที่เตรียมการปลดปล่อยก็จะเน้นเรื่องการแก้ไขฟื้นฟู และฝึกวิชาชีพต่าง ๆ หรือ เน้นโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองราชทัณฑ์จะเป็นเรื่องการแก้ไขอย่างชัดเจน เรื่องของเรือนจำเรือนธรรม เรือนจำเรือนกีฬา เรือนจำเรือนพัฒนายังคงมีเหมือนเดิมแต่จะเป็นรายเรือนจำ ส่วนที่สำคัญอยู่ที่ตัวชีวิตหรือการประเมินผลของเรือนจำ แต่ละประเภทต้องแตกต่างกัน เช่น บางเรือนจำเป็นเรือนจำเรือนธรรม หรือบางเรือนจำเน้นเรือนจำเรือนกีฬา ก็ไม่ต้องไปทำทุกแห่ง ขึ้นอยู่กับประเภทของเรือนจำและความพร้อมของแต่ละแห่ง เรือนจำความมั่นคงสูงก็ต้องมาเน้นไปเรื่องการควบคุม (นที จิตสว่าง, 2551 : 1)

กระบวนการฟื้นฟูนั้น หน่วยงานกำหนดกระบวนการฟื้นฟูเป็น 3 ระยะคือ ระยะเริ่มต้นฟื้นฟู ระยะระหว่างการฟื้นฟู และระยะหลังการฟื้นฟูโดยในแต่ละระยะจะมีการออกแบบการให้บริการอย่างเหมาะสม เช่น ระยะเริ่มต้น จะมีการระบุความต้องการพิเศษของผู้ต้องขัง กำหนดโปรแกรมการศึกษาเรียนรู้เพิ่มทักษะที่เหมาะสมกับความถนัดและทัศนคติของผู้ต้องขัง พัฒนาทักษะในความสัมพันธ์กับครอบครัว ปรับเปลี่ยนความเชื่อในการทำความผิด การปรับตัวให้พร้อมต่อการทำงานอาชีพสุจริต ส่วนระยะกลาง จะมีการนำความสัมพันธ์ในครอบครัวและในชุมชนมาช่วยฟื้นฟูสำนักของพลเมืองดี ในระยะหลังการฟื้นฟู ภายหลังการปล่อยตัวพ้นโทษจะมีการเข้าช่วยปรับปรุงแก้ไข ปัญหาอุปสรรคและสร้างระบบให้การฟื้นฟูยั่งยืนเป็นต้น กระบวนการที่กำหนดไว้เหล่านี้แสดงถึงความมุ่งมั่นและเชื่อมั่นในศักยภาพของผู้ต้องขังที่สามารถพัฒนากลับสู่สังคมได้เป็นความเชื่อมั่นที่จะช่วยให้ผู้ต้องขังพ้นจากความทุกข์อันเนื่องจากความผิดพลาดในอดีต อันเป็นพื้นฐานของความกรุณาที่ต้องการให้ผู้พ้นจากความเดือดร้อนนั่นเอง (ศุภชัย เมืองรักษ์, 2551 : 20)

สรุปได้ว่า การดำเนินการอบรมแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมที่ถูกต้องโดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น 3 ด้าน การให้ความรู้ด้านวิชาการ การให้ความรู้

ด้านการอบรมฝึกหัดวิชาชีพ และการฝึกอบรมพัฒนาจิตใจ ภาวนาสมาธิ โดยกรมราชทัณฑ์ได้กำหนด เป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการให้บรรลุตามที่กำหนดไว้

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพัตรา สุภาพ (2507) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกับศาล คดีเด็กและเยาวชนกลาง” พบว่าครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้เยาวชนกระทำผิดกฎหมายเป็น สภาพครอบครัวที่ขาดระเบียบวินัย เด็กขาดการอบรมให้เป็นคนดี

ในปี พ.ศ. 2507 มีการวิจัยเรื่อง “อันธพาล” ของคณะอนุกรรมการวิจัยเรื่อง อันธพาล สาขาสังคมวิทยา สภาวิจัยแห่งชาติ เป็นการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการกระทำผิดกฎหมายของ เยาวชน เพราะอันธพาลส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 25 ปี จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า สาเหตุที่บุคคลต้องไปเป็น อันธพาลเพราะสภาพครอบครัวไม่ดีพอ คือ ระดับรายได้ไม่มั่นคง ขาดการอบรมดูแลลูกให้เป็นคนดี หัวหน้าครอบครัวมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้เป็นอันธพาลส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ เคยกระทำผิดวินัยของ โรงเรียนบ่อยครั้ง คบเพื่อนไม่ดี หากมีอาชีพก็เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง บางคนก็ไม่มีอาชีพใช้เวลาว่างไป ในทางที่เป็นโทษ ในท้องที่ ๆ มีอันธพาลมาก ๆ มักจะขาดการคุ้มครองจากตำรวจ บางที่ตำรวจก็อาจ เลี้ยงอันธพาลไว้ปราบปรามผู้ร้ายด้วยกัน โดยละแวกที่มีอันธพาลมาก ๆ นั้น มักจะเต็มไปด้วยสถาน อบายนุชต่าง ๆ เช่น ซ่องโสเภณี โรงแรมที่มีการค้าประเวณี บ่อนการพนัน ฯลฯ ประเพณีนิยมในท้องถิ่น ซึ่งนิยมการเป็นนักเลงหัวไม้ พวกอันธพาลส่วนมากไม่ให้ความใส่ใจและห่างไกลจากศาสนา (สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, น.30)

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็ก ต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง” พบว่า ปัญหาสัมพันธภาพภายในครอบครัว ผลักดันให้เด็กต้องหนีออกจากบ้านและคบเพื่อนเลว จนในที่สุดก็จะทำผิดกฎหมาย ความเป็นอยู่ภายใน ครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องเป็นเช่นนี้คือ บิดามารดาหย่าร้างกัน การมีคูครองใหม่ของบิดา หรือมารดา เด็กขาดการอบรม ขาดความรัก และบางครอบครัวเด็กเป็นที่ระบายอารมณ์ที่ไม่ดีของบิดา

อัชนา ลิมป์ไพฑูรย์ (2521) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานฝึกอบรม, ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา” ครอบคลุมที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและความแตกแยกระหว่างบิดามารดา การคบเพื่อนไม่ดี เป็นสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด

สุชา จันทน์เอม (2522) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” พบว่า ลักษณะการกระทำผิดที่พบมากที่สุด ได้แก่ ลักทรัพย์ ส่วนสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กและวัยรุ่นกระทำผิด คือ สภาพทางครอบครัวและสภาพทางอารมณ์ และการกระทำผิดของเด็กไม่ได้เกิดจากสาเหตุใดแต่เพียงอย่างเดียว มักมีหลายอย่างรวมกัน อาจเป็นทั้งจากภายในตัวเด็กเอง สิ่งแวดล้อม และปัญหาทางเศรษฐกิจพร้อม ๆ กันเลยก็ได้

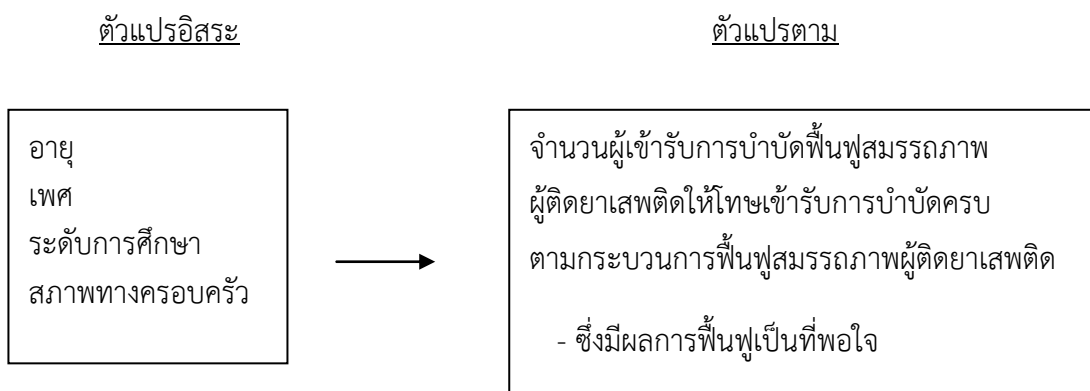
ศรีหทัยา ชูสุวรรณ (2524) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทนอกสังคมสงเคราะห์กับการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ” ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป และกำลังอยู่ระหว่างการฝึกอบรม ณ สถานพินิจฯ กลาง ในสถานฝึกอบรมและสถานบำบัด ได้แก่ บ้านปราณี บ้านกรุณา บ้านอุเบกขา และบ้านมุขิตา ซึ่งพบว่าสาเหตุแห่งการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการ คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตใจ และปัจจัยทางสังคมเป็นตัวแปร ที่สำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ สภาพครอบครัวบกพร่องและมีการศึกษาต่ำ ลักษณะครอบครัวเดียวมีพี่น้องหลายคนและมีบ้านพักอาศัยในเขตชุมชนแออัด มีฐานะยากจน บิดามารดามีอาชีพรับจ้างหรือค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ และส่วนใหญ่แยกกันอยู่ การคบเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำมีการคบเพื่อเป็นจำนวนมากถึง 7 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียง ซึ่งมีความประพฤติเบี่ยงเบนสูง ฯลฯ ปัจจัยทางด้านจิตใจซึ่งมีผลทำให้เด็กและเยาวชนขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนมนุษย์และสังคม เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำมีสภาพอารมณ์รุนแรง มักใจร้อนวู่วาม โกรธแล้วจะจับอารมณ์ไม่ได้ มีอารมณ์มีคงที่ ฯลฯ ส่วนปัจจัยทางด้านกายภาพนั้น เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำมีสภาพร่างกายอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีอายุระหว่าง 11-20 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี มากที่สุด ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กและเยาวชนกำลังเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างเต็มที่ ผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายทำให้เด็กและเยาวชนประสบปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการปรับตัวสำหรับประวัติเกี่ยวกับการจับกุมเคยถูกจับกุมแล้วไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง ความผิดครั้งแรกเป็นประเภทคดี

เกี่ยวกับทรัพย์สินและช่องโหว่ การกระทำผิดครั้งที่ 2 เป็นประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและครอบครัวหรือ ยาเสพติด ลักษณะโทษที่ศาลตัดสินในความผิดครั้งแรก และระยะเวลาที่ศาลตัดสินในความผิดครั้งแรก มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มกระทำผิดสูงขึ้น โดยลักษณะเป็นโทษหนักขึ้น และระยะเวลาฝึกอบรมสูงกว่าความผิดครั้งแรกมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง ส่วนแนวความคิดของบิดามารดาและผู้ปกครองเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำยังไม่ตรงเป้าหมาย ผู้ปกครองยังไม่เข้าใจถึงสภาพปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนชัดเจน โดยมีความเชื่อในเรื่องโชคละชะตา และเคราะห์กรรมบันดาลเพราะมีการศึกษาต่ำ และไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ จะมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนขณะอยู่ในสถานฝึกอบรมบ้างเป็นครั้งคราว

อุษา คงสาย (2538) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง” โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกศาลส่งฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา บ้านมุติตา และบ้านปราณี ซึ่งพบว่าระดับการศึกษา การติดยาเสพติด และสภาพความกดดันภายหลังออกจากสถานฝึกอบรม มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน และพบว่ามี 4 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการกระทำผิดซ้ำ เรียงตามลำดับ คือ ระดับการศึกษา การติดยาเสพติด สภาพความกดดันภายหลัง ออกจากสถานฝึกอบรมและการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ภายหลังปล่อย ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนปัจจัยข้างต้น ซึ่งส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ฐานะครอบครัว การคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย ตามลำดับ

2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้ศึกษากำหนดวิธีวิจัยเชิงสถิติบรรยายลักษณะข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่อัตราส่วนร้อยละ (percentage) ค่า Mean จากนั้นทดสอบสมมติฐาน ค่าไคสแควร์ (Chi -square) นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คำนวณหาค่า (T-test) one-wayanova) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ spss การนำเสนอผลการวิจัยพรรณนาประกอบตารางสถิติ จึงได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วยต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่ระบบงานการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในระบบ บังคับบำบัดของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลฯ/จำนวน 184 คน และช่วงอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 338 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ข้อมูลเชิงสถิติของผู้บำบัดที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดในระบบ บังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชนของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี ในช่วงปี พ.ศ. 2553 (ตุลาคม 2552- กันยายน 2553) จำนวน 522 คน

- แบบสัมภาษณ์

- พนักงานคุมประพฤติที่ปฏิบัติงานด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ (ในระบบบังคับบำบัด) ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2 คน
- ผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ผลการบำบัดฟื้นฟูเป็นที่พอใจ จำนวน 2 คน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- คณะผู้จัดทำได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี จากทะเบียนการตรวจพิสูจน์ของกรมคุมประพฤติ ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2552 ถึงเดือนกันยายน 2553 โดยได้มีหนังสือขออนุญาตอธิบดีกรมคุมประพฤติเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ดำเนินการในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- สํารวจข้อมูลจากสถิติของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชน ที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลฯ ในช่วงปีงบประมาณ 2553 (ตุลาคม 2552 - กันยายน 2553) โดยการนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการศึกษาแล้วนำมาสรุปผล

โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. การจำแนกตามอายุของผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 2. การจำแนกตามเพศของผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 3. การจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 4. การจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของผู้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการนำเสนอข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ส่วนด้วยกัน โดยการใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละเพื่อวิเคราะห์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ 4 ส่วน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีการสร้างข้อสรุป ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยจำแนกตามอายุ

ตอนที่ 2 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามเพศ

ตอนที่ 3 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามระดับการศึกษา

ตอนที่ 4 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามสภาพของครอบครัว

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยจำแนกตามช่วงอายุ

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
อายุระหว่าง 7 - 18 ปี	184	35.25
อายุระหว่าง 19 - 25 ปี	338	64.75
รวม	522	100

จากตาราง 1 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีอายุระหว่าง 7 - 18 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 และมีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 64.75

ตาราง 2 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามเพศ

ลักษณะ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	ผลการฟื้นฟู เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ	ผลการฟื้นฟู ไม่เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	400	76.63	51	9.77
หญิง	65	12.45	6	1.15
รวม	465	89.08	57	10.92

จากตาราง 2 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน คิดเป็นร้อยละ 89.08 เป็นชาย จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 76.63 เป็นหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 12.45 และผู้เข้ารับการฟื้นฟูที่มีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 10.92 เป็นชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 9.77 เป็นหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.92

ตาราง 3 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับ การศึกษา	ผลการฟื้นฟู เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ	ผลการฟื้นฟู ไม่เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษา	42	8.05	47	9
มัธยมศึกษาตอนต้น	324	62.07	10	1.92
มัธยมศึกษาตอนปลาย	99	18.96	-	-
รวม	465	89.08	57	10.92

จากตาราง 3 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน คิดเป็นร้อยละ 89.08 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 18.96 ส่วนผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 10.92 มีการศึกษา ในระดับประถมศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 9 มีการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 และไม่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 4 แสดงผลการเข้ารับการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยการจำแนกตามสภาพของครอบครัว

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัว	ผลการฟื้นฟู เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ	ผลการฟื้นฟู ไม่เป็นที่พอใจ (จำนวนคน)	คิดเป็นร้อยละ
บิดามารดาหย่าร้าง	42	8.05	12	2.30
บิดามารดาไม่ได้หย่าร้าง	423	81.03	45	8.62
รวม	465	89.08	57	10.92

จากตาราง 4 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน คิดเป็นร้อยละ 89.08 จำแนกตามสถานภาพครอบครัวคือ บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 และบิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน จำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 81.03 ส่วนผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 10.92 จำแนกตามสถานภาพครอบครัวคือ บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และบิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 8.62

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจ จำนวน 2 คน และจากการสัมภาษณ์พนักงานคุมประพฤติ

ที่ปฏิบัติงานด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จำนวน 1 คน โดยการจำแนกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 นางสาวพรพิมล พรหมสอน พนักงานคุมประพฤติ (พนักงานราชการ) ปฏิบัติราชการในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดห่วงปีงบประมาณ 2553 ที่สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

1. ช่วงอายุ

ช่วงอายุของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีผลต่อการกระทำความผิดและแก้ไขฟื้นฟูโดยมีนัยยะช่วงอายุของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยิ่งมีอายุน้อยโอกาสที่จะกระทำผิดมีมากและการแก้ไขฟื้นฟูยังต้องให้กิจกรรมหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านครอบครัวต้องเข้ามามีบทบาทในการบำบัดฟื้นฟูและให้กำลังใจกับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2. เพศ

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศชายมีโอกาสจะเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมากกว่าผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศหญิงโดยมีนัยยะเนื่องจากเพศชายมีโอกาสออกนอกบ้านและคบหาสมาคมกับเพื่อนได้หลากหลาย

3. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษามีผลต่อการกระทำผิดและการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษและการบำบัดฟื้นฟูของเด็กและเยาวชน เนื่องจากการศึกษายังน้อยยังมีผลต่อการที่จะถูกชักนำจากบุคคลอื่นและอ่อนไหวต่อสภาพสิ่งแวดล้อมและมีผลต่อการบำบัดฟื้นฟูฯ จึงต้องจัดกิจกรรมด้านความรู้และกิจกรรมที่เข้าใจง่าย สื่อภาษาไม่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องจัดกลุ่มออกต่างหาก การจัดกิจกรรมจึงจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม

4. สถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัวไม่มีผลต่อการกระทำผิดและการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ แต่สถานภาพของครอบครัวที่ไม่มีเวลาและไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินชีวิตของบุตรกลับมีผลต่อการกระทำผิดและการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษและมีผลต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การจัดกิจกรรมด้านการบำบัดฟื้นฟูฯ จะต้องนำบุคคลในครอบครัวเข้ามามีบทบาทในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

5.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา
เสพติดให้โทษหวังพึ่งประมาณ 2553

ศึกษากรณีที่ 1

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

- ชื่อ-สกุล เยาวชนชื่อ นายแป็ก (นามสมมติ) ปัจจุบันอายุ 20 ปี อายุขณะกระทำความผิดและเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู 15 ปี
- คดี กระทำความผิดครั้งแรก ฐานความผิดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1 เมทแอมเฟตามีนโดยผิดกฎหมาย
- การศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเยาวชน

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

เยาวชนเป็นบุตรคนสุดท้องในจำนวนบุตรทั้งหมด 4 คน ของนายจำลอง กับนางบาลเย็น ปัญญาวุฒิ เมื่อปี พ.ศ. 2540 บิดาพิการตาบอดข้างขวาเนื่องจากประสบอุบัติเหตุขณะรับจ้างก่อสร้าง ปัจจุบันบิดามารดาประกอบอาชีพทำนา จำนวน 10 ไร่ และรับจ้างก่อสร้างทั่วไป ปัจจุบันเยาวชนยังโสด พี่ต่างมีครอบครัวแล้วส่วนใหญ่เดินทางไปรับจ้างทำงานในโรงงานที่กรุงเทพมหานคร ฐานะทางครอบครัวปานกลาง ความสัมพันธ์รักใคร่กันดี ติดต่อกันโดยตลอด บุคคลในครอบครัวมีพี่ชายชื่อนายไกรสร ปัญญาวุฒิ เคยมีพฤติกรรมเสพยาเมทแอมเฟตามีนแล้วถูกจับกุมดำเนินคดีเมื่อปี พ.ศ. 2551 เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี

เยาวชนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันประกอบอาชีพทำนาสลับกับการไปประกอบอาชีพรับจ้างที่กรุงเทพมหานคร มีรายได้เดือนละ 5,000 บาท เดินทางกลับบ้านปีละ 2-3 ครั้งต่อเดือน โดยยังคงพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2. ลักษณะนิสัยและความประพฤติ

เยาวชนมีนิสัยชอบสนุกสนาน ร่าเริง คบหาเพื่อพอสมควร คล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย รักเพื่อน ตี๋มสุราเป็นบางครั้งและสูบบุหรี่เป็นบางครั้ง ไม่เล่นการพนัน เทียวเตรในเวลากลางคืนเป็นบางครั้ง

ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น ไม่มีนิสัยนักเลงอันธพาล ไม่พกพาอาวุธ ตั้งใจประกอบอาชีพ
ส่งเงินให้บิดาใช้จ่ายเป็นประจำ เชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาเป็นบางครั้ง ไม่มีนิสัยลักขโมย
ความประพฤติไม่ปรากฏข้อเสียหายร้ายแรงมาก่อน ความประพฤติมีข้อเสียหายบ้างแต่สามารถแก้ไข
ตนเองได้

เยาวชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี รูปร่างสันตัด ผิวสีดําแดง รอยแผลเป็นบริเวณแขนข้างซ้าย
และมือข้างขวา มีปรากฏลายสักอักษรจีนบริเวณแขนซ้าย ไม่ปรากฏลายสักหรือร่องรอยการการกรีด
หรือฉีดยาเสพติดตามร่างกาย ไม่มีอาการผิดปกติทางจิตและประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

เยาวชนอ้างว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีน

เยาวชนเพิ่งทดลองเสพเมทแอมเฟตามีนกับเพื่อละแวกบ้านไม่นานนักประมาณ 2-3 ครั้ง
โดยจะเสพร่วมกับเพื่อน 2-3 คน ครั้งละ 1 เม็ด ด้วยวิธีสูดดมควัน ซึ่งเพื่อนจะนำมาให้เสพด้วยเมื่อเสพแล้ว
รู้สึกสนุกสนานกับเพื่อน เยาวชนอ้างว่าเสพเมทแอมเฟตามีนครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2552
ร่วมกับเพื่อน 3 คน จำนวน 1 เม็ดด้วยวิธีสูดดมควันเป็นเหตุให้ถูกจับกุมและเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด ผลการฟื้นฟูเป็นที่พอใจ จากนั้น ผู้เข้ารับการฟื้นฟูก็ไม่ได้
หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษได้อีก โดยมีความเห็นว่าถ้าสังคม ครอบครัว และชุมชน
ให้โอกาสและเข้าใจจะมีผลต่อการไม่หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

4. ประวัติการกระทำความผิด

ไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดใดมาก่อน

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

จากคำให้การของเยาวชน ซึ่งให้ถ้อยคำอ้างว่า เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2552 เวลา
8 นาฬิกา เยาวชนและเพื่อนอีก 2 คน ได้ชักชวนกันเสพเมทแอมเฟตามีน โดยนายต้นไม่ทราบชื่อสกุลจริง
ได้นำเมทแอมเฟตามีนจำนวน 1 เม็ด มาให้เสพด้วยกัน 3 คน ด้วยวิธีสูดดมควัน จากนั้นก็ชักชวนกัน
ไปซักรถเล่นในอำเภอเขมราฐ จนกระทั่ง 12 นาฬิกา จึงพากันกลับบ้านบึงขวย ตำบลเขมราฐ อำเภอ
เขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี จากนั้นเยาวชนและเพื่อนได้ไปเดินเล่นบริเวณหน้าโรงเรียนบึงขวย
พบเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 9 ราย ได้เข้ามาขอตรวจค้นร่างกายแต่ไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย จากนั้นจึงนำตัว
ไปตรวจปัสสาวะที่สถานีตำรวจภูธรเขมราฐ ปรากฏว่าพบผลบวกทั้ง 2 คน จึงดำเนินคดีตามกฎหมาย

6. การดำเนินชีวิต

ภายหลังการบำบัดฟื้นฟูเป็นที่พอใจ ได้รับแจ้งจากเยาวชนว่าปัจจุบันกลับมาบ้านช่วยบิดามารดาทำนาและทำไร่มันสำปะหลังเนื่องจากอยู่ในระหว่างการถอนหัวมันสำปะหลัง จึงกลับมาช่วยบิดามารดา และช่วยบิดาทำนาเสร็จจึงจะกลับไปรับจ้างในโรงงานที่กรุงเทพมหานคร 2-3 เดือนก็จะกลับมาช่วยบิดามารดาทำนา ปัจจุบันไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยบิดามารดาและพี่น้องจะคอยควบคุมและให้กำลังใจเสมอ

ศึกษากรณีที่ 2

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

- ชื่อ-สกุล เยาวชนชื่อนายแจ๊ค (นามสมมติ) ปัจจุบันอายุ 23 ปี อายุขณะกระทำความผิดและเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู 20 ปี
- คดี เสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1 เมทแอมเฟตามีนโดยผิดกฎหมาย
- การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเยาวชน

1. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง

เยาวชนเป็นบุตรคนแรกในจำนวนบุตรทั้งหมด 2 คน ของนายพิชัยกับนางบัวสอน สายแวว บิดามารดาประกอบอาชีพทำนา น้อยยังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาและอยู่ในความอุปการะของบิดามารดา ฐานะทางครอบครัวพอมีพอใช้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวรักใคร่กันดี สมาชิกในครอบครัวไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษมาก่อน

เยาวชนอยู่กินฉันสามีภรรยา กับนางสาวสุณีย์พรพรณ ปลื้มจิตร นานประมาณ 4 ปี มีบุตรด้วยกัน 1 คน ปัจจุบันอายุประมาณ 5 ปี อยู่ในความอุปการะของเยาวชนกับภรรยา โดยภรรยาประกอบอาชีพทำนาร่วมกัน ความสัมพันธ์โดยทั่วไปรักใคร่กันดี

เยาวชนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านนาดีทุ่งเจริญ อำเภอวังสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี จากนั้นไม่ได้ศึกษาต่อโดยประกอบอาชีพทำนากับบิดามารดา จนกระทั่งมีคู่ครอง

กับแยกไปประกอบอาชีพทำนากับครอบครัวเรื่อยมาและมีอาชีพเสริมทำสวนพริกและปลูกผักจำหน่าย มีรายได้เลี้ยงครอบครัวได้ตามสมควร

2. ลักษณะนิสัยและความประพฤติ

เยาวชนเป็นคนไม่ค่อยพูดคุย อารมณ์ค่อนข้างร้อน สุบหูหรีและดื่มสุรา ไม่เคยมีเมมาสุรา อาละวาด ใส่ใจในการประกอบอาชีพ รับผิดชอบต่อครอบครัว ไม่ค่อยเที่ยวเตร่ นิสัยคล้อยตามผู้อื่นง่าย เล่นการพนันไฟเป็นบางครั้งได้เสียเล็กน้อย ไม่มีนิสัยในทางลักขโมย ไม่มีพฤติกรรมเป็นนักเลงอันธพาล ด้านนิสัยความประพฤติโดยทั่วไปไม่เสียหายร้ายแรง

เยาวชนรูปร่างเตี้ย ผิวดำแดง มีตำหนิรอยแผลเป็นบริเวณมือและหัวเข่าข้างขวา ร่างกาย แข็งแรง มีลายสักรูปไม้เลื้อยบริเวณแขนข้างซ้ายและรูปผีเสื้อบริเวณแขนขวา ไม่มีร่องรอยการการกรีด หรือฉีดยาเสพติดตามร่างกาย ไม่มีอาการผิดปกติทางจิตและประสาท

3. ประวัติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

เยาวชนให้ถ้อยคำอ้างว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีนเพียงชนิดเดียว เนื่องจากต้องการทดลองและเพื่อนชักชวน เสพครั้งแรกขณะอายุประมาณ 17 ปี ภายหลังจากเสมาแล้ว ไม่วังงไม่เหนื่อย จึงได้ซื้อเมทแอมเฟตามีนมาเสพด้วยวิธีสูดดมควันเดือนละ 1-2 ครั้งๆ ละ 1 เม็ด ในราคาเม็ดละ 300 บาท เยาวชนอ้างว่าเสบบ้างหยุดบ้างเป็นระยะๆ เรื่อยมา ครั้งสุดท้ายได้ซื้อเมทแอมเฟตามีน มาเสพจำนวน 1 เม็ด ในวันที่ 18 ตุลาคม 2552 ต่อมาได้ถูกจับกุมดำเนินคดีนี้ เยาวชนไม่มีพฤติการณ์ ในทางรับจ้างซื้อหรือจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน และไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดมาก่อน ภายหลังการบำบัดฟื้นฟู เป็นที่พอใจก็ไม่ได้หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษอีก

4. ประวัติการกระทำความผิด

ไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดใดมาก่อน

5. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี

จากคำให้การของเยาวชน ซึ่งให้ถ้อยคำอ้างว่า เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2552 เยาวชนซื้อ เมทแอมเฟตามีน จำนวน 1 เม็ด ในราคา 300 บาท แล้วนำไปเสพที่ห้องน้ำบริเวณที่ไปรับจ้างทำความสะอาด ต่อมาในวันที่ 20 ตุลาคม 2552 เวลาประมาณ 11.05 นาฬิกา เยาวชนได้เดินออกจากบ้านพัก ไปซื้ออาหารที่ร้านค้าในหมู่บ้านแพง หมู่ที่ 7 ตำบลแพงใหญ่ อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ขณะยืนรอสินค้าอยู่หน้าร้านค้า ได้มีเจ้าพนักงานตำรวจตรวจผ่านมาพบเยาวชนทำทางมีพิรุณ จึงได้แสดงตัว

ขอตรวจค้น ปรากฏว่าไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย จากนั้นได้ตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดพบผลเป็นบวก
 เยาวชนรับว่าได้เสพเมทแอมเฟตามีนมาก่อนจริง จึงถูกจับกุมดำเนินคดีและเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู
 สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

6. การดำเนินชีวิต

การดำเนินชีวิตภายหลังผลการบำบัดฟื้นฟูเป็นที่พอใจ เยาวชนให้ถ้อยคำว่าได้
 หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษอีก โดยประกอบอาชีพทำนาทำสวน ภารยาและบุตรมีส่วน
 ที่ให้เยาวชนไม่หวนกลับไปกระทำผิดและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ นอกจากนี้ ชุมชนให้โอกาส
 โดยให้ความยกย่องและได้ช่วยงานของสังคมในชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นตนเอง

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษในระบบบังคับบำบัดที่เป็นเด็กและเยาวชนของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี ในปีงบประมาณ 2553 (เดือนตุลาคม 2552 – กันยายน 2553) พบว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอายุระหว่าง 7 – 18 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 และมีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 64.75 มีปัจจัยที่มีความสำคัญทางสถิติคือ เพศและระดับการศึกษา โดยผลการสำรวจ พบว่า เพศชายมีแนวโน้มที่จะเข้ากระบวนการฟื้นฟูไม่ครบสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน เป็นชาย จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 76.63 เป็นหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 12.45 และผู้เข้ารับการฟื้นฟูที่มีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน เป็นชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 9.77 เป็นหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 ผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นจะมีแนวโน้มในการเข้ากระบวนการฟื้นฟูไม่ครบสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 และมีการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 18.96 ส่วนผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 9 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 และไม่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลไม่แตกต่างหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ สถานภาพทางครอบครัว คือ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลเป็นที่น่าพอใจ จำนวน 465 คน จำแนกตามสถานภาพครอบครัวคือ บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 และบิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน จำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 81.03 ส่วนผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีผลไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวน 57 คน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

คือ บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และบิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 8.62

จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจะเห็นว่าเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพของครอบครัว ล้วนมีผลต่อการกระทำผิดและการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตลอดจนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เอม (2522)

5.2 อภิปรายผล

ผู้ที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นองค์ประกอบ เพื่อจูงใจในการกระทำผิด ไม่ว่าจะเป็นด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา หรือแม้แต่สภาพครอบครัว เมื่อทราบดังนั้นแล้วการแก้ปัญหาเพื่อลดจำนวนผู้ที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดจำเป็นที่จะต้องสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน โดยเน้นภาครัฐในระดับชุมชน เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชน ต้องเป็นศูนย์กลางในการบูรณาการการจัดกิจกรรมและเป็นแกนนำที่จะนำภาคประชาชนในชุมชนหันมาตระหนักถึงการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดหรือผู้เสพยาเสพติดที่เป็นเด็กและเยาวชน โดยองค์กรส่วนท้องถิ่นต้องตระหนักถึงคุณภาพของประชากรในชุมชน โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พนักงานคุมประพฤติ/สถานพินิจ/สาธารณสุข และจังหวัดอุบลราชธานี ต้องมีการบูรณาการและจัดระบบกลไกในการดำเนินการด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและบำบัดฟื้นฟูผู้เสพยาเสพติดให้โทษและมอบบทบาทให้องค์กรส่วนท้องถิ่น และชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมการดำเนินการดังกล่าวตั้งแต่การป้องกัน การแก้ไขฟื้นฟู การติดตาม ประเมินผล โดยมีระบบกลไกที่ชัดเจนและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของเยาวชนในการได้รู้จักตนเองและเห็นคุณค่าของตนเองตลอดจนได้มีแนวทางที่ดีงาม และถูกต้องในการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเป็นสุขรวมทั้งช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการดำเนินชีวิตที่ดี โดยไม่หวนกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในฐานะที่คณะผู้ศึกษาที่จะเป็นผู้นำองค์กรในอนาคตที่จะต้องผลักดันนโยบายด้านเด็กและเยาวชน โดยการบูรณาการการทำงานด้านเด็กอย่างเป็นระบบตั้งแต่เด็กจนถึงเยาวชน ไม่ควรแยกการทำงานตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานเนื่องการทำงานจำเป็นต้องสร้างกลไกของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนในชุมชนต้องตระหนักและเห็นความสำคัญบุคลากรของชุมชน โดยองค์กรส่วนท้องถิ่นต้องจัดกิจกรรมและงบประมาณตามสภาพปัญหาของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริง นอกจากนี้การจัดกิจกรรมด้านแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จำเป็นต้องมีกิจกรรมที่เหมาะสมและต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง เหมาะสมในการแก้ปัญหาผู้เสพยาเสพติดที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันทั้งเพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล จึงเห็นควรเป็นอย่างยิ่งที่กรมคุมประพฤติหรือกระทรวงยุติธรรมต้องทบทวนนโยบายด้านการแก้ไขผู้กระทำผิดและผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยองค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทอย่างแท้จริงในการดำเนินการดังกล่าวจึงจะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ศิริพร หลิมศิริวงศ์. 2511. ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร.

ศรียุทธยา ชูสุวรรณ. 2525. “บทบาทของงานสังคมสงเคราะห์กับการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชน กระทำผิดซ้ำ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุชา จันทน์เฒ. 2535. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา สุภาพ. 2529. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

อัสนา ลิ้มไพฑูรย์. 2521. “ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรม : ศึกษากรณีสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา).” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุษา คงสาย. 2538. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.” วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Gibbon, Don C. Delinquent Behavior. New Jersey : Prentice-Hall, 1976.

Lombroso, C. 1920. The Female Offender. New York : Appleton.

Feid, Sur Titus. 1979. Crime and Criminology. New York : Holt Rinehart & Winston.

Sutherland, Edwin H. and Cressey, Donald R. Principle of Criminology. New York : J.B. Lipponcott Company, 1966.

ประวัติผู้จัดทำรายงาน

๑. นางบุญเรือง กาพเนตร
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว
 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ
 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดศรีสะเกษ
๒. นายวรวิทย์ ไวยวุฒิ
 วุฒิการศึกษา แพทย์ศาสตรบัณฑิต
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนักตรวจพิสูจน์ทางชีววิทยา
 สำนักตรวจพิสูจน์ทางชีววิทยา สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
๓. นายนิรุต นิรัติศัยโสภัญ
 วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
 กลุ่มงานสวัสดิการและเจ้าหน้าที่สัมพันธ์
 กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
๔. นางรัตนา สุคนธ์
 วุฒิการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
 สำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม
๕. นางสาววรรณ วงศ์ปัญญา
 วุฒิการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 นิติศาสตรบัณฑิต (น.ม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เนติบัณฑิตไทย แห่งเนติบัณฑิตสภา
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด
๖. พันตำรวจโทศัชชเชตม์ ครอบบุญ
 วุฒิการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน รองผู้กำกับการจราจรสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน

สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน

๗. นางสาวมัตติกา เทพหัสดิน ณ อยุธยา
 วุฒิการศึกษา เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการพิเศษ
 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
๘. นายไพศาล ช้างพลายแก้ว
 วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
 ฉะเชิงเทรา
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา
๙. นายพิเชษฐ โชคบุญธิยานนท์
 วุฒิการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้อำนวยการกองนิติการ
 กองนิติการ บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
๑๐. นายธีรยุทธ จักรอร่ามวรกุล
 วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และการจัดการวิศวกรรม
 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท ดี.เอ็น.ที. โปรเฟสชั่นแนล จำกัด

ภาคผนวก

2552/342581	นายสมานมณีนทร์ ทอน	3-3604-00429-15-4	33	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1694/2552	เมื่อสุบถราช	18 ม.15	ภคพงสมบุรณ	สัญญา	ใบแถมทุนประพต	4 พค.2552		
2552/342582	นายสิทธิชัย สงวนรัตน์	1-3499-00164-27-5	23	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1697/2552	เมื่อสุบถราช	151	วริน	วรินชำนาน	ใบแถมทุนประพต	12 พค.2552		
2552/342583	นายสมิทธาเน ชุมมเดช		25	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1698/2552	เมื่อสุบถราช	157 ม.1	ปยุณ	เมือง	กองบิน 21	11 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342584	นายสุภัทราภรณ์ แสนสิริ	3-3611-00021-64-9	26	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1699/2552	เมื่อสุบถราช	9/1 ม.2	พองเรือ	จอมเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342585	นายตราวุฒ ปิจองนพ		25	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1699/2552	เมื่อสุบถราช	18	ไมเมือง	เมือง	สถานพนาภคโคสับัน	12 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342586	นายทวีชัย ชวนนา	3-4016-00203-21-4	37	2 ตค.2552	เศษขว้าง	แขวงสุบถราชธานี	พ.1696/2552	เมื่อสุบถราช	65 ม.19	พองเรือ	จอมเก้น	ใบแถมทุนประพต	4 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342587	นายดามัน ตฤณสิทธิ์		32	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.524/2552	ตค.บ้านใหม่	14 ม.7	เก้งจาน	บ้านใหม่	สถานพนาภคโคสับัน	12 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342588	นายสมนหรืออัสถ์ ช่างเงิน		29	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.526/2552	ตค.บ้านใหม่	60 ม.20	ห้วยจ่า	นงะพนา	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342589	นายวัชรชัย ขุนบง	1-3410-00031-90-5	23	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.529/2552	ตค.บ้านใหม่	132 ม.9	คองเก้น	นงะพนา	สถานพนาภคโคสับัน	11 พค.2552		
2552/342590	นายคณิศรา คำวงทอง	1-3410-00074-02-7	21	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.526/2552	ตค.บ้านใหม่	141 ม.9	คองเก้น	นงะพนา	สถานพนาภคโคสับัน	29 พค.2552		
2552/342591	นายคณิศรา คำวงทอง	5-3415-00081-23-8	36	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1700/2552	ตค.บ้านใหม่	27 ม.7	โพธิ์ใหญ่	วรินชำนาน	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		
2552/342592	นายสมศักดิ์ แก้วมณี	3-3499-00147-42-1	34	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1701/2552	เมื่อสุบถราช	61 ม.24	ขมิ้นใหญ่	เมือง	ใบแถมทุนประพต	11 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342593	นายสมนตรี บึงคำ	1-3407-00003-49-1	25	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1701/2552	เมื่อสุบถราช	11 ม.2	ท่าโพธิ์ศรี	เมือง	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		
2552/342594	นายสมศักดิ์ แก้วมณี	3-3407-00387-26-1	28	3 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1702/2552	เมื่อสุบถราช	154 ม.2	ท่าโพธิ์ศรี	เมือง	สถานพนาภคโคสับัน	12 พค.2552		
2552/342595	นายสุญญ์ ภูคำ	5-3405-00063-04-2	38	5 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1700/2552	ตค.บ้านใหม่	90 ม.11	พินนา	เขมราช	สถานพนาภคโคสับัน	4 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342596	นายสมนตรี คำวง	3-3415-01415-50-8	27	5 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1704/2552	ตค.บ้านใหม่	87 ม.5	โพธิ์ใหญ่	วรินชำนาน	สถานพนาภคโคสับัน	17 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342597	นายสมนตรี ชุมม	5-3415-00087-50-3	27	5 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1705/2552	ตค.บ้านใหม่	167 ม.5	โพธิ์ใหญ่	วรินชำนาน	สถานพนาภคโคสับัน	4 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342598	นายสมนตรี ศรีมงคล		25	5 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1708/2552	ตค.บ้านใหม่	62/4	เมือง	คองเก้น	คองเก้น	11 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342599	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3401-00097-68-1	21	5 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1707/2552	ตค.บ้านใหม่	71 ม.7	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	3 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342600	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3499-00647-63-2	15	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1706/2552	ตค.บ้านใหม่	17 ม.8	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	11 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342601	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3414-00096-69-9	21	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1711/2552	ตค.บ้านใหม่	77 ม.3	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342602	นายสมนตรี ศรีมงคล	3-3407-00207-48-3	32	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1712/2552	ตค.บ้านใหม่	227 ม.22	คองเก้น	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	13 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342603	นายสมนตรี ศรีมงคล		36	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1713/2552	ตค.บ้านใหม่	27 ม.4	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	12 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342604	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3414-00119-50-8	18	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1710/2552	ตค.บ้านใหม่	116 ม.7	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	8 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342605	นายสมนตรี ศรีมงคล		28	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1711/2552	ตค.บ้านใหม่	9/1 ม.6	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	10 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342606	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3497-00066-09-1	21	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1712/2552	ตค.บ้านใหม่	216 ม.1	โพธิ์ใหญ่	คองเก้น	สถานพนาภคโคสับัน	17 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342607	นายสมนตรี ศรีมงคล	1-3421-00031-75-4	24	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1713/2552	ตค.บ้านใหม่	2 ม.5	คองเก้น	โพธิ์ใหญ่	สถานพนาภคโคสับัน	13 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/342608	นายสมนตรี ศรีมงคล		17	6 ตค.2552	เศษขว้าง	จังหวัดสตูล	พ.1714/2552	ตค.บ้านใหม่	154 ม.11	คองเก้น	โพธิ์ใหญ่	สถานพนาภคโคสับัน	27 พค.2552		เป็นพื้นที่พอใช้

2552/342668	2552/342917	นายอริวัฒน์ ห่อแก้ว		17	13 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.472/2552	ตจ.วชิรบำรุง	25 ม.12	ตจ.ตลิ่ง	วชิรบำรุง	ไม่ทราบคุณสมบัติ	25 พย.2552			
2552/342668	2552/342889	ศ.ดร.นิตยภัต ศรีรักษา		14	13 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.472/2552	ตจ.วชิรบำรุง	76 ม.3	สตง.	สตง.	ไม่ทราบคุณสมบัติ	24 พย.2552			
2552/342667	2552/342884	นายเกียรติชัย แสงมะจุ		19	13 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1760/2552	เมืองอุบลราช	3 ม.21	ในเมือง	เมือง	ความรู้ตัว	19 พย.2552			
2552/342668	2552/342890	นายอเนศ ชัยศรี	1-3499-00450-58-8	17	13 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1760/2552	เมืองอุบลราช	12 ม.12	ในเมือง	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552			
2552/342669	2552/342862	นางชนัญญาวัลย์ แก้วคำปัน		15	14 ตค.2552	ศัลยกรรม	นางชวนและครอบครัว	พ.1760/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	99 ม.1	พริ้งเป้ง	วชิรบำรุง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	18 พย.2552			
2552/342670	2552/342891	ศ.ดร.นิตยภัต ศรีรักษา		13	14 ตค.2552	ศัลยกรรม	นางชวนและครอบครัว	พ.475/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	110 ม.1	พริ้งเป้ง	วชิรบำรุง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552			
2552/342671	2552/342704	นายอเนศ ชัยศรี		23	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1751/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	90 ม.10	พริ้งเป้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	29 ตค.2552	26 ต.ค. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342672	2552/342863	นายชอุภา ไททอง		19	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1750/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	11 ม.1	พริ้งเป้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	18 พย.2552	29 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342673	2552/342892	นายอริวัฒน์ ห่อแก้ว		24	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1749/2552	เมืองอุบลราช	1304/6	เมืองอุบลราช	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	30 พ.ค. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342674	2552/342893	นายอเนศ ชัยศรี	1-3303-00086-52-6	23	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1748/2552	เมืองอุบลราช	75 ม.3	พริ้งเป้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	17 พย.2553	ตจ.ตลิ่ง	
2552/342675	2552/342918	นายอเนศ ชัยศรี	1-3411-00182-55-7	18	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1742/2552	เมืองอุบลราช	24 ม.3	ตจ.ตลิ่ง	ตจ.ตลิ่ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	25 พย.2552	14 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342676	2552/342864	นายอริวัฒน์ ห่อแก้ว	3-3416-00071-25-4	31	14 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1752/2552	เมืองอุบลราช	121 ม.13	เมือง	อัมพพวง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	18 พย.2552	23 มิ.ย.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342677	2552/342844	นายอริวัฒน์ ห่อแก้ว	1-3499-00299-14-6	21	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1752/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	446/6 ม.2	พริ้งเป้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	17 พย.2552			
2552/342678	2552/342894	นายอริวัฒน์ ห่อแก้ว	1-3415-00134-89-4	21	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1752/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	106 ม.8	พริ้งเป้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552			
2552/342679	2552/342865	นายอเนศ ชัยศรี	1-3415-00191-64-2	17	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.476/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	43 ม.2	ตจ.ตลิ่ง	วชิรบำรุง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	18 พย.2552	23 มิ.ย.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342680	2552/342933	นายอเนศ ชัยศรี		18	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1755/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	101 ม.1	ตจ.ตลิ่ง	วชิรบำรุง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 พย.2552	27 มิ.ย. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342681	2552/342885	นายอเนศ ชัยศรี		20	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1756/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	352 ม.12	พริ้งเป้ง	วชิรบำรุง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	19 พย.2552	26 พย.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342682	2552/342895	นายอเนศ ชัยศรี	3-3499-00410-45-1	31	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1754/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	4/9	ในเมือง	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	23 มิ.ย. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342683	2552/342896	นายอเนศ ชัยศรี		21	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1757/2552	เมืองอุบลราช	126 ม.8	เมือง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 พย.2552			
2552/342684	2552/342845	นายอเนศ ชัยศรี		19	15 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1758/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	196 ม.8	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	ความรู้ตัว	17 พย.2552	17 มิ.ย. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342685	2552/342919	นายอเนศ ชัยศรี		17	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.477/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	35 ม.9	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	25 พย.2552	26 ต.ค. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342686	2552/342866	นายอเนศ ชัยศรี	1-3415-00145-42-0	20	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1758/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	316 ม.9	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	18 พย.2552			
2552/342687	2552/342896	นายอเนศ ชัยศรี	3-3407-00448-29-4	34	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.279/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	189 ม.14	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	8 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342688	2552/342934	นายอเนศ ชัยศรี	1-3407-00132-77-1	23	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.282/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	103 ม.3	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 พย.2552	8 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342689	2552/342897	นายอเนศ ชัยศรี	1-3407-00142-13-0	23	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.280/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	204 ม.3	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	13 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342690	2552/342935	นายอเนศ ชัยศรี	3-3407-00450-83-3	31	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.281/2552	ตจ.พริ้งเป้ง	277 ม.3	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 พย.2552	29 มิ.ย. 54	เป็นทันตแพทย์	
2552/342691	2552/342898	นายอเนศ ชัยศรี	1-3499-00160-05-9	23	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1762/2552	เมืองอุบลราช	29 ม.9	เมืองพริ้ง	พริ้งเป้ง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	20 ตค.2553	เป็นทันตแพทย์	
2552/342692	2552/342899	นายอเนศ ชัยศรี	3-3499-00415-93-2	35	16 ตค.2552	แพทย์ทั่วไป	นางชวนและครอบครัว	พ.1772/2552	เมืองอุบลราช	18	เมืองพริ้ง	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	24 พย.2552	9 มิ.ย.2553	เป็นทันตแพทย์	

2552/343139	2553/340107	นายชินกร วรธนเสง	5-3415-00027-89-6	36	6 ธ.ค.52	เทศบาลนครเซ	แขวงขุนทรายทอง	พ.2026/2552	ต.ก.ว.ร.จ.ร.น.	235 ม.4	ต.วงษ์	ต.วงษ์ระพี	สถานพยายาลใกล้บ้าน	12 ม.ค.2553		
2552/343140	2553/340142	นายสุพนธ์ ทุนเกษม	3-4502-00072-29-2	47	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงขุนทรายทอง	พ.2031/2552	ต.ก.คำโง้ง	9 ม.3	โคกทอง	คำโง้ง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	14 ม.ค.2553		
2552/343141	2553/340155	นายชนนท์ ไชยโคก	1-3497-00140-31-3	15	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5722/2552	ต.ก.พิบูลฯ	13 ม.13	โพธิ์ศรี	พิบูลฯ	สถานพยายาลใกล้บ้าน	19 ม.ค.2553	26 พ.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343142	2553/340143	พี่ชายชุกดีกร รักพงษ์	1-3497-00157-12-7	14	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5733/2552	ต.ก.พิบูลฯ	210 ม.1	โพธิ์ศรี	พิบูลฯ	สถานพยายาลใกล้บ้าน	14 ม.ค.2553		
2552/343143	2553/340120	นายเสกศักดิ์ ยาราช	5-3410-00010-63-3	29	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.3422/2552	ต.ก.หัวข่า	391 ม.3	หัวข่า	บุตทิก	สถานพยายาลใกล้บ้าน	13 ม.ค.2553	22 ม.ก.54	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343144	2553/340108	นายสุชาติ ประเสริฐ	1-3410-00024-48-8	24	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.3417/2552	ต.ก.หัวข่า	5 ม.6	หัวข่า	บุตทิก	สถานพยายาลใกล้บ้าน	12 ม.ค.2553	22 ม.ก.54	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343145	2553/340121	นายณัฐภูมิ วรรณพญ	1-1007-01861-73-5	15	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5745/2552	ต.ก.เมืองใหม่	22 ม.5	บ้านกอก	เมืองใหม่	สถานพยายาลใกล้บ้าน	13 ม.ค.2553	31 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343146	2553/340156	นายชกตกรรณ ะโน	1-1031-00008-12-4	18	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2032/2552	ต.ก.เมืองใหม่	57 ม.5	บ้านกอก	เมืองใหม่	สถานพยายาลใกล้บ้าน	19 ม.ค.2553	26 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343147	2553/340122	นายสมคิด ปราชัยวัฒน์	3-3415-01014-89-9	38	8 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงขุนทรายทอง	พ.2033/2552	ต.ก.ช่องเม็ก	38 ม.2	โคกทอง	คำโง้ง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	13 ม.ค.2553		เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343148	2553/340176	นายวิวัฒน์ ไนศรี		28	9 ธ.ค.52	เทศบาลนครพนม	จังหวัดนครพนม	พ.3437/2552	ต.ก.นครพนม	5 ม.13	นครพนม	นครพนม	สถานพยายาลใกล้บ้าน	20 ม.ค.2553	29 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343149	2553/340177	นายสุพัตรา วงศ์ทอง	1-3407-00390-91-5	17	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5752/2552	ต.ก.นครพนม	136 ม.13	นครพนม	นครพนม	สถานพยายาลใกล้บ้าน	20 ม.ค.2553	14 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343150	2553/340018	นางสาวพัชรี สมบัว	1-3212-00062-93-6	19	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงขุนทรายทอง	พ.2037/2552	เมืองขุนทราย	169 ม.8	คำโง้ง	จ.ว.น.ร.	สถานพยายาลใกล้บ้าน	5 ม.ค.2553	4 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343151	2553/340019	นายถิร ชุกนิกร	3-3411-00344-01-4	57	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงขุนทรายทอง	พ.2038/2552	ต.ก.นครพนม	60 ม.3	นครพนม	นครพนม	สถานพยายาลใกล้บ้าน	5 ม.ค.2553	6 ต.ค.2554	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343152	2553/340144	พยานันท์ ชนกร	1-3421-00046-71-9	22	9 ธ.ค.52	เทศบาล	นครน.22	พ.3202/2552	ต.ก.โพธิ์ทอง	670 ม.12	เมือง	จ.ป.น.น.ร.	กรมคุมประพฤติ	14 ม.ค.2553	26 ต.ค.2553	ส่งคืน
2552/343153	2553/340178	นายสมภรณ์ รมย์ทรัพย์		27	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2039/2552	ต.ก.นครน.ร.	80 ม.2	นครน.ร.	นครน.ร.	สถานพยายาลใกล้บ้าน	20 ม.ค.2553		
2552/343154	ส่งคืนคำร้อง	นายสุวิมล มาโคตร	1-3099-00225-72-5	24	9 ธ.ค.52	เทศบาล	จังหวัดนครพนม	พ.2117/2552	เมืองขุนทราย	427	เมือง	เมือง	ส่งคืนกรมสอบสวน	14 ม.ค.2553		
2552/343155	2553/340043	นายนิศิตพงศ์ ปะระชา	1-3497-00075-28-7	20	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2006/2552	เมืองขุนทราย	43 ม.1	โพธิ์ศรี	พิบูลฯ	สถานพยายาลใกล้บ้าน	6 ม.ค.2553	8 พ.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343156	2553/340109	นางสาวเอมการณ โสภ	1-2302-00049-01-8	17	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5773/2552	เมืองขุนทราย	47 ม.12	ชุมโพ	ม่วงสามสิบ	สถานพยายาลใกล้บ้าน	12 ม.ค.2553	26 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343157	2553/340179	นายพิศิตศักดิ์ รุ่งศักดิ์	1-3419-00092-31-5	23	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2035/2552	เมืองขุนทราย	11 ม.1	โพธิ์ศรี	พิบูลฯ	สถานพยายาลใกล้บ้าน	20 ม.ค.2553	17 พ.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343158	2553/340157	นายพนมแก้ว สมคอง	3-3401-00921-78-9	33	9 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2034/2552	เมืองขุนทราย	95 ม.5	ปทุม	เมือง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	19 ม.ค.2553		
2552/343159	2553/340123	นายมนตรี ฉลาดดี		15	10 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.5782/2552	เมืองขุนทราย	25	เมือง	เมือง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	13 ม.ค.2553		
2552/343160	2553/340150	นายศวรรย ชินสูง	1-3407-00376-13-1	17	10 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.5797/2552	เมืองขุนทราย	44	เมือง	เมือง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	20 ม.ค.2553		
2552/343161	2553/340145	นายศราวุธ สิมพันธ์		16	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5802/2552	ต.ก.ว.น.ร.น.	236 ม.11	หัวข่า	นครน.ร.	กรมคุมประพฤติ	14 ม.ค.2553	30 พ.ค.54	ส่งคืน น.3
2552/343162	2553/340134	นายวิระ สิมภานอทรัพย์	3-3415-01079-40-1	26	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2040/2552	ต.ก.ว.น.ร.น.	11 ม.8	บุ่งใหม่	ว.น.ร.น.	กรมคุมประพฤติ	13 ม.ค.2553		
2552/343163	2553/340146	นายชุกชุม นฤพนธ์	1-3499-00497-08-8	17	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5802/2552	เมืองขุนทราย	325	เมือง	เมือง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	14 ม.ค.2553		
2552/343164	2553/340110	นายท้าว นัยยะทอง	1-3099-00767-33-6	17	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5817/2552	เมืองขุนทราย	99/16	คำม่วน	จ.นครพนม	กรมการปกครอง	12 ม.ค.2553		
2552/343165	2553/340158	นายวิศักดิ์ ทองใบ	1-3499-00619-33-7	15	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนครและคลองควัว	พ.5842/2552	เมืองขุนทราย	152 ม.1	ภูคค	เมือง	สถานพยายาลใกล้บ้าน	19 ม.ค.2553	11 ต.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้
2552/343166	2553/340159	นายพิศิตชัย แก้วคำ	3-3507-00087-54-2	26	11 ธ.ค.52	เทศบาล	แขวงนคร	พ.2049/2552	เมืองขุนทราย	70 ม.9	คำโง้ง	จ.น.น.ร.	สถานพยายาลใกล้บ้าน	19 ม.ค.2553	24 พ.ค.2553	เป็นพื้นที่พอใช้

2552/343279	2553/340218	นายวิชาญ บัณฑิต	1-3401-00034-94-8	24	19 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	แพทย์ชญาพร	พ.2122/2552	เมืองสมุทรสาคร	5 ม.22	ชำนาญ	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค. 2553	14 สค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343280	2553/340280	นายอภิสิทธิ์ ศาขศิริ	1-3497-00058-78-1	23	19 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	แพทย์ชญาพร	พ.2125/2552	ต.ก.สันทร	29 ม.1	ชำนาญ	ทันตฯ	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	28 มค. 2553		
2552/343281	2553/340234	นายพงศ์ศักดิ์ พรหมน้อย	1-1018-00033-42-4	25	21 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	แพทย์ชญาพร	พ.2127/2552	เมืองสมุทรสาคร	31 ม.3	ชำนาญ	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค. 2553	29 ก.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343282	ไม่มีค่าจ้าง	นายชานดา สิบพรหม		18	21 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	แพทย์ชญาพร	พ.2126/2552	เมืองสมุทรสาคร	152 ม.14	นายรัฐ	นายรัฐ	ตั้งถิ่นที่อยู่ที่สถานพยาบาล	2 มค. 2553		
2552/343283	2553/340287	นายทองชัย นามสิงห์	1-2304-00071-36-0	16	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2552	ต.ก.เมืองใหม่	116 ม.3	ชำนาญ	เมืองใหม่	โรงพยาบาลประจักษ์	2 มค. 2553	19 ก.ย. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343284	2553/340254	นายวิทยา จาณี	3-3404-00256-83-9	26	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2128/2552	ต.ก.เมืองใหม่	105/696	ทุติย	ต.ก.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	1 เม.ย. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343285	2553/340173	นายอนุวัฒน์ บุญทอง	1-3415-00081-73-1	23	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	จังหวัดสมุทรสาคร	พ.2162/2552	ต.ก.วัดจันทร์	134 ม.7	ชำนาญ	วัดจันทร์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	19 มค. 2553	6 สค. 54	ส่งคืน
2552/343286	2553/340219	นายสุทิน ลอยท่น	5-3405-00029-83-9	40	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2129/2552	ต.ก.เขาวง	161 ม.8	นายรัฐ	นายรัฐ	โรงพยาบาลสุราษฎร์	21 มค. 2553	15 ต.ค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343287	2553/340288	นายสมร อิมารัติน	3-3407-01375-53-3	32	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	จังหวัดสมุทรสาคร	พ.353/2552	ต.ก.ทุ่งศรีอุดม	61 ม.8	นายอภัย	ทุติย	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 มค. 2553	25 ต.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343288	2553/340255	นายสุกัญญา แสนทวีสุข		15	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.603/2552	เมืองสมุทรสาคร	194 ม.14	กมลดา	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553		
2552/343289	2553/340256	น.ส.สุภาวดี บุญประเสริฐ	1-3499-00191-36-1	22	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2133/2552	เมืองสมุทรสาคร	97/216	ไวย้อย	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	2 ก.ย. 54	ส่งคืน
2552/343290	2553/340257	น.ส.รุจิรา พิมพ์ทรัพย์	3-3499-00336-90-1	38	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2133/2552	เมืองสมุทรสาคร	358	ไวย้อย	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	26 ต.ค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343291	2553/340112	นายศรีพาส ประเสริฐ	1-3411-00018-64-1	24	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2133/2552	เมืองสมุทรสาคร	38 ม.1	ทาสี	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	12 มค. 2553	8 ต.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343292	2553/340175	นายธรรพ์ชัย พารัญญ์	2-3419-00001-72-9	33	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2134/2552	เมืองสมุทรสาคร	274 ม.1	กมลดา	เมือง	โรงพยาบาลประจักษ์	19 มค. 2553	22 ก.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343293	2553/340258	นายสุกัญญา สิงหาการ	1-1005-00030-94-1	25	22 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2136/2552	เมืองสมุทรสาคร	272 ม.1	ทาสี	เมือง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	21 พ.ย. 54	ส่งคืน
2552/343294	2553/340289	นายสาคร จันทร์	1-3402-00107-31-9	16	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.605/2552	ต.ก.หนองแม่	109 ม.11	ทาสี	ต.ก.หนองแม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 มค. 2553	3 ต.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343295	2553/340281	นายพิทักษ์ ภูฤตา	1-3499-00238-72-4	21	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2137/2552	ต.ก.วัดจันทร์	129 ม.10	ทาสี	ต.ก.วัดจันทร์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	28 มค. 2553	1 ก.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343296	2553/340302	นายจักรพงษ์ รอดประเสริฐ	1-3499-00666-79-8	15	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.606/2552	ต.ก.เมืองใหม่	29 ม.9	ทาสี	เมืองใหม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 มค. 2553	24 มค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343297	2553/340174	นายวิฑูรย์ สมบูรณ์	1-3499-00328-40-5	19	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2139/2552	เมืองสมุทรสาคร	50 ม.4	ทาสี	เมืองใหม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	19 มค. 2553	11 สค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343298	2553/340194	นายสมศักดิ์ ลีน้อย	1-4119-00165-72-9	19	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2138/2552	เมืองสมุทรสาคร	61 ม.3	ทาสี	เมืองใหม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	20 มค. 2553	11 พ.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343299	2553/340259	นายจันทร์ มีศรี	3-3405-00831-70-1	48	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2136/2552	ต.ก.มหา	25 ม.17	ทาสี	มหา	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	14 สค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343300	2553/340260	นายสมชาย อุ่นสิน	3-3405-00493-55-5	35	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2135/2552	ต.ก.มหา	25 ม.17	ทาสี	มหา	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	23 พ.ค. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343301	2553/340303	นายนิกร ตาวิฑูรย์	3-3404-00671-15-0	29	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2142/2552	ต.ก.เมืองใหม่	22 ม.13	ทาสี	เมืองใหม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 มค. 2553	15 มิ.ย. 54	เป็นทันตแพทย์
2552/343302	2553/340304	นายสุริยาเพชร อธิเวช		25	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2140/2552	ต.ก.หนองแม่	49 ม.6	ทาสี	หนองแม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 มค. 2553	26 พ.ค. 2553	ส่งคืน
2552/343303	2553/340361	นายสมศรี คงงาม	1-3420-00045-74-5	31	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2146/2552	ต.ก.หนองแม่	11 ม.10	ทาสี	หนองแม่	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค. 2553	26 พ.ค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343304	2553/340209	นายไกร กาญจนวิวัฒน์	3-3411-00584-87-2	46	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2141/2552	ต.ก.ประจักษ์	39 ม.3	ทาสี	ประจักษ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค. 2553	26 สค. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343305	2553/340237	นายไพรัช สิตานันท์	3-3421-00284-94-2	25	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2147/2552	ต.ก.โพธิ์	15 ม.5	ทาสี	โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค. 2553	2 ก.ย. 2553	เป็นทันตแพทย์
2552/343306	2553/340235	นายไพรัช กอมน้อย	1-3405-00175-24-7	18	23 สค. 52	แพทย์ทั่วไป	นายวรรณและครอบครัว	พ.2143/2552	ต.ก.โพธิ์	74 ม.5	ทาสี	โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค. 2553	2 ก.ย. 2553	เป็นทันตแพทย์

2552/343307	2553/340262	นางพรพรรณ ทั่วไปศรี	1-3421-00065-66-7	18	23 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2144/2552	ต.ก.โพธิ์โพธิ์	23 ม.5	ตงตอน	โพธิ์โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค 2553	2 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343308	2553/340305	นายสุทธิ ชาติ	1-3421-00011-67-2	25	23 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2145/2552	ต.ก.โพธิ์โพธิ์	47 ม.5	ตงตอน	โพธิ์โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553	2 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343309	2553/340238	นายสุวัจน์ สีตนาแก้ว	1-3421-00059-79-9	19	23 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2146/2552	ต.ก.โพธิ์โพธิ์	15 ม.5	ตงตอน	โพธิ์โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค 2553	2 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343310	2553/340263	นายอนณณ ะตะพันธ์	1-3421-00076-11-1	16	23 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.607/2552	ต.ก.โพธิ์โพธิ์	87 ม.5	ตงตอน	โพธิ์โพธิ์	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค 2553	2 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343311	2553/340236	นายสมน แก้วสูง	1-3422-90002-23-8	24	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2151/2552	ต.ก.ลำไ้	78 ม.6	โคกขวาง	ลำไ้	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค 2553	9-11-54	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343312	2553/340221	นายชยา ธิมา	4-3415-00003-00-0	49	24 สค 52	แพทย์บ้าน	จังหวัดสุบถราชธานี	พ.2172/2552	ต.ก.ลำไ้	146 ม.7	ห้วยอ้อย	ลำไ้	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค 2553		
2552/343313		นายสิทธิชัย ทองศิริรักษ์	1-3404-00115-52-8	21	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2149/2552	ต.ก.หมื่นสี	377 ม.2	แสนสุข	วชิรวัฒนา				
2552/343314	2553/340282	นายสุทธิ นาคสุวรรณ	1-3415-00178-78-1	18	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2150/2552	ต.ก.หมื่นสี	151 ม.5	สว่าง	สว่าง	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	28 มค 2553	17 มค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343315	2553/340306	นายศักดิ์ณรงค์ ทองศิริ	1-3420-00059-62-2	17	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.608/2552	ต.ก.หมื่นสี	50 ม.2	หนองงู	คต.ต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553	8 สค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343316	2553/340307	นายไพโรจน์ นพ.ต.ต.ท.	3-3407-01073-56-1	42	24 สค 52	แพทย์บ้าน	จังหวัดสุบถธานี	พ.334/2552	ต.ก.คต.ต.	3 ม.14	หัวข่า	ขุนศรี	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553		
2552/343317	2553/340290	นายสุระพันธ์ หอมเย็น	3-3401-01272-15-6	28	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2160/2552	ต.ก.คต.ต.	18 ม.9	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553	18 ม.ค.54	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343318	2553/340308	นายฉัตรชัย นพ.ต.		18	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2161/2552	ต.ก.คต.ต.	21 ม.1	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553	24 มค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343319	2553/340222	น.ส.พันทิลา หิรัญทอง		22	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2156/2552	ต.ก.คต.ต.	9 ม.12	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค 2553		
2552/343320	2553/340291	นายสมศักดิ์ ปะริมาพันธ์		20	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2159/2552	ต.ก.คต.ต.	102 ม.12	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553		
2552/343321	2553/340264	น.ส.กนกวรรณ พูนพระ	1-3499-00270-86-5	21	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2155/2552	ต.ก.คต.ต.	22 ม.8	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค 2553	3 ม.ค.54	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343322	2553/340320	น.ส.มนัสนันท์ กัญญา	1-3399-00141-40-2	20	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2157/2552	ต.ก.คต.ต.	34 ม.9	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	4 กค 2553		
2552/343323	2553/340309	น.ส.กัญญาพร หอมระ	1-3399-00133-42-6	20	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2153/2552	ต.ก.คต.ต.	744 ม.7	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553		
2552/343324	2553/340310	นายทวงชัย กะนิษฐ์	1-1104-00041-85-2	20	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2154/2552	ต.ก.คต.ต.	22 ม.14	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553		
2552/343325	2553/340239	นายสุรศักดิ์ นพ.ต.	1-3501-00148-79-0	20	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2152/2552	ต.ก.คต.ต.	16 ม.3	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	26 มค 2553	26 สค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343326	2553/340223	น.ส.จิราภรณ์ เกตุมา	1-3411-00114-77-2	22	24 สค 52	แพทย์บ้าน	จังหวัดสุบถราชธานี	พ.2182/2552	ต.ก.คต.ต.	206 ม.5	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค 2553	8 มค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343327	2553/340224	นายศิริณี เติมมา	3-3499-00217-34-1	26	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2158/2552	ต.ก.คต.ต.	44 ม.6	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	21 มค 2553		
2552/343328	2553/340292	นายโชคชัย อินทาทา	1-3408-001066-15-1	15	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.612/2552	ต.ก.คต.ต.	63 ม.10	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553	22 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343329	2553/340299	นายตะวัน ตาทำโต	1-3410-00166-28-2	15	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.611/2552	ต.ก.คต.ต.	82 ม.10	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553	7 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343330	2553/340294	นายทวงชัย นพ.ต.	1-3408-00088-43-9	17	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.610/2552	ต.ก.คต.ต.	71 ม.11	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553	22 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343331	2553/340295	นายทวงชัย พันธุ์ชุม	1-3408-00118-04-21	15	24 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.609/2552	ต.ก.คต.ต.	36 ม.10	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	2 กค 2553	22 กค 2553	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343332	2553/340321	นายสุกฤษฎา วรรณ		15	25 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.614/2552	ต.ก.คต.ต.	9/3	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	4 กค 2553	30 ม.ค.54	เป็นต้นมาพอใจ
2552/343333	2553/340311	นายชานนท์ เสง		15	25 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.613/2552	ต.ก.คต.ต.	142	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	3 กค 2553		
2552/343334	2553/340265	นายสาธิตชัย นพ.ต.	1-4016-00120-52-6	21	26 สค 52	แพทย์บ้าน	แขวงสุบถราชธานี	พ.2162/2552	ต.ก.คต.ต.	7 ม.2	คต.ต.	คต.ต.	สถานพยาบาลใกล้บ้าน	27 มค 2553	27 ม.ค.54	เป็นต้นมาพอใจ

[illegible]

[illegible]

